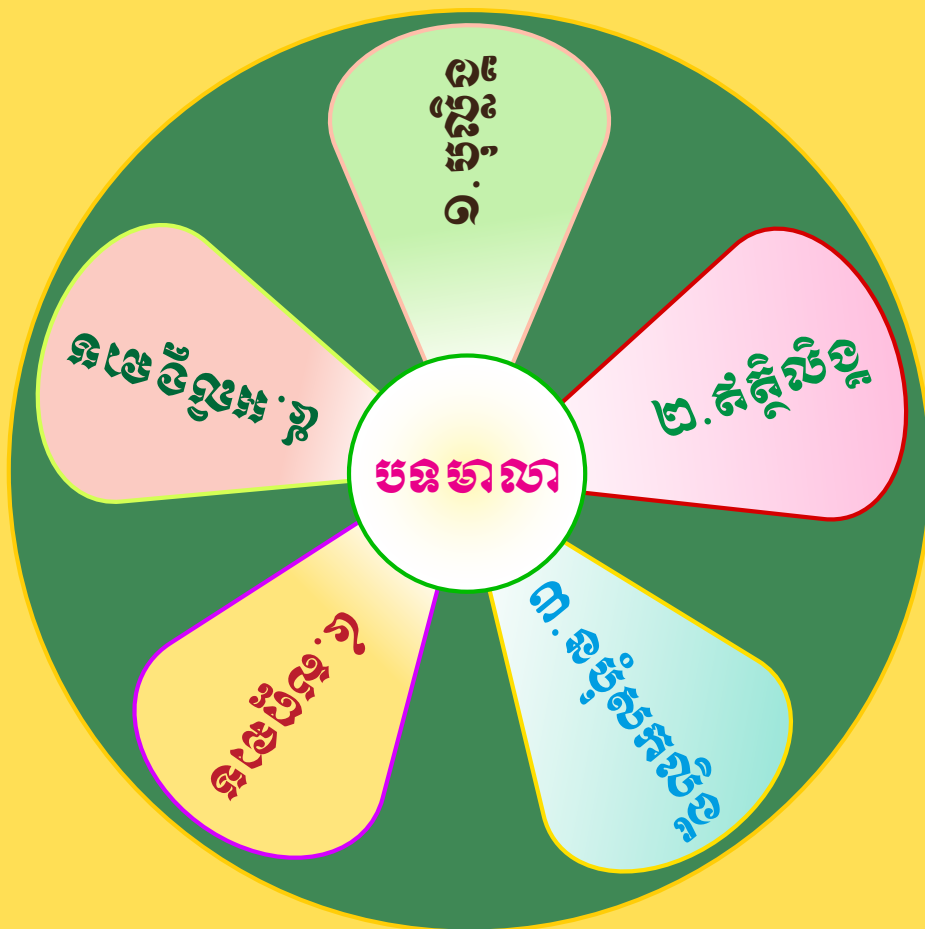

សង្ខារសេស

តែបបទ គ្នោត្រាបទ មាណា

ព្រះមហាក្សត្រ សុវណ្ណបញ្ញា មហា ៨ ប្រយោគ

ព.ស. ២៥៦៧

គ.ស. 2023

បែបទន្ទេញបទមាលា

* * * * *

សម្រាប់

- ឧទ្ទេសាចារ្យនិងសាស្ត្រាចារ្យភាសាបាឡីគ្រប់កម្រិត
- សមណៈសិស្សទន្ទេញចាំមាត់
- ឧបាសកឧបាសិកាដែលចង់សិក្សាភាសាបាឡី
- អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវភាសាបាឡី
- មហាជនទូទៅដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងភាសាបាឡី

* * * * *

- អ្នករៀបរៀង ព្រះមហាភិរម្យ សុវណ្ណបញ្ញា (មហា ៨ ប្រយោគ)
- តួនាទី ព្រះឧទ្ទេសាចារ្យ ថ្នាក់ទី ២ សាលាពុទ្ធិកបបមសិក្សាម៉ាចសត្តារាម
- អាសយដ្ឋាន វត្តរតនារាម (ផ្សារកណ្តាល) ក្រុងប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ
- បោះពុម្ព លើកទី ១ ព.ស. ២៥៦៧ គ.ស. ២០២៣

វិធីមុខ

នវង្គសត្តសាសន៍ គឺ ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះបរមសាស្តាដ៏ប្រកបដោយអង្គ ៩ គឺ សុត្តៈ គេយ្យៈ វេយ្យាករណៈ គាថា ឧទានៈ ឥតិវុត្តកៈ ជាតកៈ អព្ពតៈ និង វេទល្លៈ ដែលពាក្យប្រៀនប្រដៅទាំងនេះត្រូវបានព្រះបរមសាស្តាបង្រៀនវេនេយ្យជនដោយមាគធកាសា ឬ ភាសាបាឡី ។

ពុទ្ធសាសនិកជនដែលចាប់អារម្មណ៍សិក្សាព្រះធម៌របស់ព្រះបរមសាស្តាដ៏ប្រកបដោយអង្គ ៩ នោះគប្បីសិក្សា គោលភាសា គឺ វ្យាករណ៍ ជាមុនសិន ដើម្បីបានជាកូនសោរសម្រាប់ចូលទៅសិក្សាស្វែងយល់ព្រះត្រៃបិដក អដ្ឋកថា ដីកា ជាដើម ព្រោះកាលបើមិនបានសិក្សាវ្យាករណ៍ជាមុនហើយ តែទៅសង្វាតសិក្សាព្រះត្រៃបិដកតែម្តង ព្រះបោរណាចារ្យ ដែលមានបទពិសោធន៍ខាងភាសាបាឡីប្រាប់ ថា បុគ្គលនោះប្រាកដជាសង្ឃឹយរាល់បទដែលមានក្នុងព្រះត្រៃបិដកនោះ ប្រៀបបីដូចដំរីខ្វាក់ត្រាច់ចរទៅក្នុងព្រៃដូច្នោះ ។

“បែបទន្ធូញបទមាលា” នេះ ខ្ញុំ(ព្រះមហាកិរម្យ)បានរៀបរៀងឡើង កំលុងបង្រៀនវិយាករណ៍បាឡីដល់សមណៈសិស្សក្នុងវត្តរតនារាម ហៅ វត្តផ្សារកណ្តាល ក្រុងប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដោយបង្គាប់ឲ្យសិស្សគ្រប់អង្គទន្ធូញចាំមាត់រាល់បទមាលា និង ឲ្យធ្វើលំហាត់រូបសម្រេចបទមាលាទាំងនោះជាប្រចាំ នៅពេលឃើញថា សិស្សរាល់អង្គចាប់ផ្តើមចេះចាំបទមាលាបណ្តើរ ៗ ហើយ ខ្ញុំក៏ប្រមើប្រមូលនិងរៀបរៀងបទមាលាទាំងនោះជាសៀវភៅឡើង ដើម្បីទុកជាបែបសម្រាប់ទន្ធូញនិងរំលឹកបទមាលាទាំងនោះ ក្រៅពីសៀវភៅ បែបទន្ធូញបទមាលា នេះ ខ្ញុំនៅរៀបរៀងសៀវភៅ បែបធ្វើរូបបទមាលា មួយទៀត សម្រាប់ឲ្យសិស្សធ្វើលំហាត់រូបសម្រេចបទមាលាទាំងនោះ ។

បទមាលា បានដល់ កម្រងបទរបស់នាមសព្វដែលចុះវិភក្តិទាំង ១៤ គឺ សិ យោ,អំ យោ, នា ហិ, ស នំ, ស្នា ហិ, ស នំ, ស្នី សុ ដូចជា បុរិស ជា នាមសព្វ នៅពេលចុះ សិ វិភក្តិ បានរូបជា បុរិសោ ហៅថា បទ, នៅពេល បុរិស ចុះ យោ, ចុះ អំ ជាដើមទៅ រហូតដល់ ចុះ សុ បានរូបជា បុរិសេសុ ជាទីបំផុត, ហៅ បុរិសោ ជាដើម រហូត ដល់ បុរិសេសុ ថាជា បទមាលា ។

សង្ឃឹម ថា “បែបទន្ធូញបទមាលា” នេះ គង់មានឧបការៈតិចឬច្រើនដល់សមណៈសិស្សដែលកំពុងសិក្សាវិយាករណ៍ភាសាបាឡី បើអ្នកសិក្សាឃើញខុសឆ្គងដោយប្រការណា អ្នករៀបរៀងនឹងកែតម្រូវនៅពេលក្រោយ ។

និទានកថា

ព្រះធម៌វិន័យដែលព្រះបរមសាស្តារបស់យើងទាំងឡាយទ្រង់បានសម្តែងទុក និង បញ្ញត្តទុក ដើម្បីប្រយោជន៍សុខដល់មនុស្សជាតិទាំងពួង ឈ្មោះថា **បរិយត្តិធម៌** ។ បណ្តាព្រះសទ្ធម្ម គឺ បរិយត្តិធម៌ បដិបត្តិធម៌ និង បដិវេទធម៌ នោះ, **បរិយត្តិធម៌** ចាត់ជាប្រសិទ្ធិ និង ជាមូលដ្ឋាននៃការតាំងនៅរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ព្រោះថា ដរាបណា បរិយត្តិធម៌នៅមាន បដិបត្តិធម៌ និង បដិវេទធម៌ រមែងកើតឡើងបានដរាបនោះ បើបរិយត្តិធម៌សាបសូន្យហើយ បដិបត្តិធម៌ និង បដិវេទធម៌ ក៏មិនអាចកើតឡើងបានឡើយ ដរាបណា មាត់ស្រែះនៅមាន ទឹកនិងផ្កាឈូករមែងស្ថិតនៅបានដរាបនោះ បើមាត់ស្រែះបាក់ធ្លាយហើយ ទឹកនិងផ្កាឈូកគ្មានទីអាស្រ័យក៏មិនអាចស្ថិតនៅបាន សមដូចព្រះអង្គកថាចារ្យមហាប្រាជ្ញក្នុងវង្សនៃព្រះសទ្ធម្មបានមានថេរដីកាទុក ថា

យាវ តិដ្ឋន្តិ សុត្តន្តា	វិនយោ យាវ ទិប្បតិ
តាវ ទក្ខន្តិ អាណោកំ	សូរិយេ អពុដ្ឋិតេ យថា ។

ដរាបណា ព្រះសូត្រ និង ព្រះអភិធម្ម នៅស្ថិតស្ថេរ, ដរាបណា ព្រះវិន័យនៅរុងរឿង (បដិបត្តិធម៌ និង បដិវេទធម៌) នឹងគង់វង្សស្ថិតស្ថេរនៅ ដរាបនោះ បីដូចព្រះអាទិត្យនៅមានពន្លឺរះឡើងដូច្នោះ ។

សុត្តន្តេសុ អសន្តេសុ	បមុដ្ឋេ វិនយម្ហិ ច
តមោ ភវិស្សតិ លោកេ	សូរិយេ អត្ថង្គតេ យថា ។

នៅពេលព្រះសូត្រ និង ព្រះអភិធម្ម មិនមាន និង ព្រះវិន័យសាបសូន្យ សេចក្តីងងឹតនឹងកើតមានក្នុងលោក បីដូចព្រះអាទិត្យអស្តង្គតទៅដូច្នោះ ។

សុត្តន្តេសុ រក្ខិតេ សន្តេ	បដិបត្តិ ហោតិ រក្ខិតា
បដិបត្តិយំ បិរោ ធីរោ	យោគក្ខេមា ន ធំសតិ ។

នៅពេលព្រះសូត្រ និង ព្រះអភិធម្ម នៅមានការរក្សាការពារ ការបដិបត្តិក៏ឈ្មោះថា នៅមានការរក្សាការពារដែរ ជនជាបណ្ឌិតដែលស្ថិតនៅក្នុងការបដិបត្តិហើយ រមែងមិនឃ្លាតចាកព្រះនិព្វានឡើយ ។

ព្រោះហេតុនោះ ពុទ្ធបរិស័ទត្រូវជួយគ្នាថែរក្សាបរិយត្តិធម៌ដោយការលើកតម្កើងនិងសិក្សារៀនសូត្រឲ្យចេះដឹងហើយនាំយកទៅបង្ហាត់បង្រៀនដល់អនុជនជំនាន់ក្រោយតទៅ ឬ ជួយគ្នាទំនុកបម្រុងភិក្ខុសាមណេរដែលសិក្សាបរិយត្តិធម៌ឲ្យក្លាយជាធនធានមនុស្សផ្នែកសាសនធម៌ ដូចយ៉ាងពុទ្ធសាសនិកជនក្នុងសម័យកាលមុន ៗ ធ្លាប់ធ្វើទុកមកហើយដូច្នោះ ។

ការសិក្សារៀនសូត្របរិយត្តិធម៌គប្បីសិក្សារៀនសូត្រយ៉ាងមានរបៀបបែបផែន មានគ្រូអាចារ្យ ដែលមានចំណេះវិជ្ជាការត្រឹមត្រូវជួយណែនាំបង្ហាត់បង្រៀន ប្រសិនបើសិក្សារៀនសូត្រដោយខ្លួនឯង ដោយគ្មានរបៀបបែបផែន និង គ្មានគ្រូអាចារ្យបង្ហាត់បង្រៀនត្រឹមត្រូវទេ អាចធ្វើឲ្យយល់ខុសឃ្លៀង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មបាន ហើយបកស្រាយខ្លឹមសារព្រះសទ្ធម្មនោះបែបអត្តនោមតិយ៉ាងខុសឆ្គង ។

ព្រះធម៌វិន័យដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្តែងនិងបញ្ញត្តិទុកនោះ មានងាយខ្លះ ពិបាកខ្លះ រាក់ខ្លះ ជ្រៅខ្លះ ជួនកាល យើងអាចយល់បានដោយខ្លួនឯង ជួនកាលយើងមិនអាចយល់ បានដោយខ្លួនឯង ព្រោះហួសកម្លាំងសតិប្រាជ្ញារបស់យើង ត្រូវអាស្រ័យអ្នកចេះដឹងជួយបកស្រាយ មួយជាន់ទៀតទើបអាចយល់បាន ។

ការសិក្សារៀនសូត្របរិយត្តិធម៌ ដែលចាត់ទុកថាមានរបៀបបែបផែនដ៏ត្រឹមត្រូវនោះ គឺ ការ សិក្សារៀនសូត្រទៅតាមគោលការណ៍ដែលព្រះគន្ថរចនាចារ្យបានរៀបចំទុកមកហើយ គឺ ព្រះត្រៃបិដក អដ្ឋកថា ដីកា និង គម្ពីរសទ្ធិវិសេសនានា ។

គោលភាសាចាត់ជារឿងសំខាន់និងចាំបាច់ដែលត្រូវសិក្សារៀនសូត្រមុនគេ ។ គម្ពីរសទ្ធិវិសេស ជាគម្ពីរមូលដ្ឋានសម្រាប់គោលភាសាបាឡី ដែលត្រូវបានព្រះបោរណាចារ្យចងក្រងទុកដើម្បីសិក្សា រៀនសូត្របរិយត្តិធម៌ ។

គម្ពីរវិយាករណ៍បាឡី មាន ៤ បែប (system) គឺ

- ១. បែប កច្ចាយនៈវិយាករណ៍ តែងដោយព្រះមហាកច្ចាយនថេរៈ
- ២. បែប មោគ្គល្លានៈវិយាករណ៍ តែងដោយព្រះមោគ្គល្លានថេរៈ
- ៣. បែប សទ្ធិនីតិ វិយាករណ៍ តែងដោយព្រះអគ្គវង្សាចារ្យ
- ៤. បែប សទ្ធិសង្កហៈវិយាករណ៍

បែបកច្ចាយនៈវិយាករណ៍ និង មោគ្គល្លាន មានគម្ពីរអធិប្បាយសេចក្តីរាប់រយគម្ពីរទៀត ក្នុង នោះ គម្ពីរបទរូបសិទ្ធិអធិប្បាយរំគាយសេចក្តីរបស់កច្ចាយនៈវិយាករណ៍មិនសង្ខេបពេកមិនពិស្តារ ពេក ល្មមយកមកធ្វើជាបែបសម្រាប់រៀបរៀងបាន ព្រោះមានសូត្រនិងវុត្តិងាយយល់ ។

ហេតុនោះ សៀវភៅ “ បែបទន្ទេញបទមាលា ” នេះ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងស្របតាមគម្ពីរបទ រូបសិទ្ធិនោះ ដើម្បីឲ្យសមណៈសិស្សយកទៅទន្ទេញចាំមាត់និងធ្វើរូបសម្រេចបទមាលានៅពេលចូល រៀនក្នុងថ្នាក់ ។

អក្សរកាត់

ប.	បឋមា
អា.	អាណបនៈ
ទុ.	ទុតិយា
ត.	តតិយា
ច.	ចតុត្តិ
មី.	បញ្ចមី
ឆ.	ឆដ្ឋី
ស.	សត្តមី
ឯក.	ឯកវចនៈ
ពហុ.	ពហុវចនៈ
បុំ.	បុណ្ណិដ្ឋ
តិ.	តិក្ខិលិដ្ឋ
នបុំ.	នបុំសកលិដ្ឋ
វិ.	វិគ្គហៈ

វិចីមុខ[02]

និទានកថា.....[03]

អក្សរកាត់.....[05]

ពាក្យប្រែរបស់វិភក្តិ.....[12]

១. បុណ្ណិង[13]

-បុរិស [ប្រុស], មន [ចិត្ត] អការន្ត[13]

-អាប [ទឹក], ថាម [កម្លាំង] អការន្ត[17]

-គុណវន្ត [អ្នកដ៏មានគុណ] ឧការន្ត[18]

-ហិមវន្ត [ដែលមានទឹកកក], សតិមន្ត [ដែលមានសតិ] ឧការន្ត[19]

-មយវន្ត [ស្តេចសក្តុះដែលមានឈ្មោះថា មយៈ] ឧការន្ត ប៉ុ.[20]

-គច្ឆន្ត [កាលទៅ កំពុងទៅ] អការន្ត[21]

-ភវន្ត [អ្នកដ៏ចម្រើន], ភទន្ត [លោកដ៏ចម្រើន] អការន្ត[22]

-សន្ត [កាលមាន, កំពុងមាន, សប្បុរស], រាជ [ព្រះរាជា, ស្តេច] អការន្ត[23]

-ព្រហ្ម [ព្រហ្ម], អត្ថ [ខ្លួន] អការន្ត[24]

-សខ [សម្លាញ់], អាតុម [ខ្លួន] អការន្ត[25]

-បុម [ប្រុស], យុវ [កម្លោះ] អការន្ត[26]

-សា [ឆ្កែ], អត្ថិ [ភ្លើង] ឥការន្ត[27]

-ទណ្ឌី [អ្នកមានឈើច្រត់] រៀការន្ត, ភិក្ខុ [ភិក្ខុ] ឧការន្ត[29]

-ហោតុ [ហោតុ], ជន្ត [សត្វ] ឧការន្ត[31]

-សត្ត [ព្រះសាស្តា], កត្ត [អ្នកធ្វើ] ឧការន្ត.....[32]

-សកមន្ទាតុ [ស្តេចសកមន្ទាតុ] បិតុ [បិតា] ឧការន្ត.....[34]

- អភិភូ [ព្រះជាម្ចាស់], សហភូ [អ្នកកើតព្រមគ្នា] ឧកានន្ត[35]
- សព្ពញ្ញ [ព្រះសព្ពញ្ញ] ឧកានន្ត, គោ [គោ] ឱកានន្ត[36]

២. ឥត្តិលិង្គ[38]

- កញ្ញា [ស្រីតូច], អម្មា [ម៉ាក់] អាកានន្ត[38]
- រត្តិ [រាត្រី], បត្តិ [ចំណែកបុណ្យ] ឥកានន្ត[41]
- ឥត្តិ [ស្រ្តី], នទី [ស្វីង] រៀកានន្ត[43]
- បុថវី [ផែនដី], គាវី [គោញី] រៀកានន្ត[45]
- គុណវតី [ដែលមានគុណ], គុណវន្តី [ដែលមានគុណ] រៀកានន្ត[46]
- គច្ឆន្តី [កំពុងទៅ], កោន្តី [កំពុងធ្វើ] រៀកានន្ត[48]
- បោក្ខរណី [ស្រះឈូក], យាគុ [បបរ] ឧកានន្ត[49]
- មាតុ [មាតា] ឧកានន្ត, ជម្ពូ [ដើមព្រីង] ឧកានន្ត[51]
- គោ [គោញី] ឱកានន្ត[52]

៣. នប្បសកលិង្គ[54]

- ចិត្ត [ចិត្ត], កម្ម [កម្ម, អំពើ ទង្វើ,ការងារ] អកានន្ត[54]
- ថាម [កម្លាំង,ថាមពល], អទ្ធិ [ផ្លូវឆ្ងាយ,កាលយូរអង្វែង] អកានន្ត[57]
- គុណវន្ត [ដែលមានគុណ] ឧកានន្ត, គច្ឆន្ត [កំពុងទៅ] អកានន្ត[58]
- អស្សទ្វា [គ្មានសទ្វា], មុខនាសិកា [មាត់និងច្រមុះ] អាកានន្ត[59]
- អដ្ឋិ [ឆ្អឹង,គ្រាប់ផ្លែឈើ] ឥកានន្ត, សុខការី [ដែលធ្វើនូវសេចក្តីសុខ] រៀកានន្ត[60]
- អាយុ [អាយុ] ឧកានន្ត, គោត្រភូ [គោត្រភូ] ឧកានន្ត[62]
- ចិត្តគោ [ដែលមានគោពពល] ឱកានន្ត[64]

៤. សព្ទនាម	[66]
-សព្ទ [ទាំងពួង] អការន្ត ប៉ុ.	[67]
-សព្ទ [ទាំងពួង] អការន្ត ឥ.	[68]
-សព្ទ [ទាំងពួង] អការន្ត នប៉ុ.	[68]
-កតរកតម [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត ប៉ុ.	[69]
-កតរកតម [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត ឥ.	[69]
-កតរកតម [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត នប៉ុ.	[70]
-អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត ប៉ុ.	[71]
-អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត ឥ.	[71]
-អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត នប៉ុ.	[72]
-បុព្វ [ខាងមុខ] អការន្ត ប៉ុ.	[72]
-បុព្វ [ទិសខាងកើត] អការន្ត ឥ.	[73]
-បុព្វ [ខាងមុខ] អការន្ត នប៉ុ.	[73]
-បុព្វាបរ [ខាងមុខនិងខាងក្រោយ] អការន្ត ប៉ុ.	[74]
-បុព្វាបរ [ទិសខាងកើតនិងទិសខាងលិច] អការន្ត ឥ.	[74]
-បុព្វាបរ [ខាងមុខនិងខាងក្រោយ] អការន្ត នប៉ុ.	[75]
-ទក្ខិណបុព្វ [ទិសអាគ្នេយ៍] អការន្ត ឥ.	[76]
-យ [ន៉ា,ឯន៉ា] អការន្ត ប៉ុ.	[76]
-យា [ន៉ា,ឯន៉ា] អការន្ត ឥ.	[77]
-យ [ន៉ា,ឯន៉ា] អការន្ត នប៉ុ.	[77]
-ត [នោះ] អការន្ត ប៉ុ.	[79]
-តា [នោះ] អការន្ត ឥ.	[79]

-ត [នោះ] អការន្ត នបំ.[80]

-ឯត [ហ្នឹង,និះ,នុះ] អការន្ត បំ.[80]

-ឯតា [ហ្នឹង និះ នុះ] អការន្ត ត.[81]

-ឯត [ហ្នឹង និះ នុះ] អការន្ត នបំ.[81]

-តម [នេះ] អការន្ត បំ.....[82]

-តមា [នេះ] អការន្ត ត.[82]

-តម [នេះ] អការន្ត នបំ.[83]

-អមុ [ឯណោះ] ឧការន្ត បំ.[84]

-អមុ [ឯណោះ] ឧការន្ត ត.[84]

-អមុ [ឯណោះ] ឧការន្ត នបំ.[85]

-កី [អ្វី,ស្តី,អ្នកណា] បំ.[85]

-កី [អ្វី,ស្តី,អ្នកណា] ត.[86]

-កី [អ្វី,ស្តី] នបំ.[86]

-កី សព្វមាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្តីមួយ,អ្នកនាំមួយ] បំ.[87]

-កី សព្វមាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្តីមួយ,អ្នកណាមួយ] ត.[87]

-កី មាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្តីមួយ,អ្នកនាំមួយ] នបំ.[88]

-កី សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [ណានីមួយ,ទាំងអស់] បំ.[88]

-កី សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [នានីមួយ,ទាំងអស់] ត.[89]

-កី សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [នានីមួយ,ទាំងអស់] នបំ.[89]

-ឯក [មួយ] បំ.[90]

-ឯកា [មួយ] ត.[90]

-ឯក [មួយ] នបំ.[91]

- ឧក [ទាំងពីរ] ត្រែលិង្គ, ទិ [ពីរ] ត្រែលិង្គ[91]
- តិ [បី] បំ., ឥ, នបំ.[92]
- ចតុ [បួន] បំ.[92]
- ចតុ [បួន] ឥ.[93]
- ចតុ [បួន] នបំ.[93]
- បញ្ច [ប្រាំ] ត្រែលិង្គ.....[93]
- កតិ [ប៉ុន្មាន] ត្រែលិង្គ.....[93]
- វីសតិ [២០] ឥ.[94]
- វីស [២០] ឥ.[94]
- សត [រយ] អការន្ត នបំ.....[95]

៥. អលិង្គនាម.....[96]

- តុម្ហ [ព្រះអង្គ, លោក, អ្នក, ឯង] ត្រែលិង្គ[96]
- អម្ហ [អាត្មា, ខ្ញុំ, កូរណា, យើង] ត្រែលិង្គ[96]
- ឧបនគរ [ទីជិតនគរ] អការន្ត នបំ.[97]
- តិលោក [ត្រែលោក] អការន្ត នបំ.[97]

៦. វាក្យសម្ពន្ធ (សម្រាប់ទន្ទេញ).....[98]

- ១. បឋមាវិភត្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងកិរិយា).....[98]
- ២. ទុតិយាវិភត្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងកិរិយា / នាម / អព្យយសព្ទ).....[98]
- ៣. តតិយាវិភត្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងនាម / កិរិយា / និបាត).....[99]
- ៤. ចតុត្ថិវិភត្តិ (សម្ពន្ធចូលកិរិយា / នាម).....[99]
- ៥. បញ្ចមីវិភត្តិ (សម្ពន្ធចូលកិរិយា / នាម).....[100]

-៦. ឆដ្ឋីរិកត្តិ (សម្ពន្ធចូលនាម).....	[100]
-៧. សត្តមរិកត្តិ (សម្ពន្ធចូលនាម / កិរិយា).....	[100]

៧. សម្ពន្ធត្រយ៉ាង.....[102]

-១. កត្តវាចកៈ.....	[102]
-២. កម្មវាចកៈ.....	[103]
-៣. ហេតុកត្តវាចកៈ.....	[104]
-៤. ហេតុកម្មវាចកៈ.....	[105]
-៥. ភាវវាចកៈ.....	[107]
-អំពីអ្នកនិពន្ធ	[108]
-ឯកសារយោង.....	[109]

ពាក្យប្រែរបស់វិភក្តិ

ប្រែថា

- ប. សិ-យោ រឺ
- អា. សិ-យោ បពិត្រ ម្ចាស់ នៃ ហៃ អើយ
- ទុ. អំ-យោ នូវ កាន់ ញ៉ាំង អស់ រហូត នឹង ចំពោះ ឲ្យជា ថាជា
- ត. នា-ហិ ដោយ ដោយនូវ តាម ខាង គឺ ដែល ត្រូវ, ហេតុ ព្រោះ ព្រោះតែ មាន, ដោយទាំង ដោយមាន ញ៉ាំង នឹង
- ច. ស-នំ ដល់ ដើម្បី បម្រុង នឹង ចំពោះ សម្រាប់
- មី. ស្មា-ហិ អំពី ចាក ជាង ហេតុ ព្រោះ ព្រោះតែ
- ឆ. ស-នំ នៃ របស់ កាល កាលដែល ជំនុំ ចំណោម នូវ គឺ ដែល ត្រូវ
- ស. ស្មី-សុ ក្នុង ព្រះ ត្រង់ នា នាកាល, កាលបើ នៅ លើ ទៀប ជិត ឯ, ក្បែរ និមិត្ត ដ្បិត បណ្តា ក្នុងចំណោម

វិធីទន្ទេញ ៖

បឋមា សិ-យោ ប្រែថា រឺ

អាសនៈ សិ-យោ ប្រែថា បពិត្រ ម្ចាស់ នៃ ហៃ អើយ.ទន្ទេញ និង សូត្រ បែបនេះរហូតដល់ចប់ ។

១. បុណ្យដង

បុរិស [ប្រុស] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	បុរិសោ	បុរិសា
អា.	បុរិស បុរិសា	បុរិសា
ទុ.	បុរិសំ	បុរិសេ
ត.	បុរិសេន	បុរិសេហិ បុរិសេភិ
ច.	បុរិសស្ស	បុរិសានំ
មី.	បុរិសា បុរិសស្នា បុរិសម្ហា	បុរិសេហិ បុរិសេភិ
ឆ.	បុរិសស្ស	បុរិសានំ
ស.	បុរិសេ បុរិសស្នី បុរិសម្ហិ	បុរិសេសុ

មន [ចិត្ត] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	មនោ	មនា
អា.	មន មនា	មនា
ទុ.	មនោ មនំ	មនេ
ត.	មនសា មនេន	មនេហិ មនេភិ
ច.	មនសោ មនស្ស	មនានំ
មី.	មនា មនស្នា មនម្ហា	មនេហិ មនេភិ
ឆ.	មនសោ មនស្ស	មនានំ
ស.	មនសិ មនេ មនស្នី មនម្ហិ	មនេសុ

សព្វបំបែកដូច បុរិស

បោសោ សុរាសុរ នរោគ នាគ យក្ខា
មាតង្គ ជង្គម តុរង្គ វាហា សីហា
អាណោក លោក និលយានិល ចាគ យោគា
សំយោយ យោស បដិយាសវ កោធន លោភា
បុន្នាគ បូគ បនសាសន ចម្បកម្ពា
មន្ទារ កុន្ទ បុចិមន្ទ ករញ្ច រុក្ខា

គន្ធព្ព កិន្ទរ មនុស្ស បិសាច បេតា
ព្យគ្យច្ច កច្ចប តរច្ច មិតស្ស សោណា
វាយាម គាម និតមាគម ធម្ម កាមា
សារម្ព ថម្ព មទ មាន បមាទ មក្ខា
ហិន្ទាល តាល ពកុលជ្ជន កីសុកា ច
គិដ្ឋោ មយូរ សកុណណ្ណជ កោញ្ច ហំសា.

* * * * *

ពុទ្ធា ធម្មោ សង្ឃោ មគ្គោ
មាសោ បក្ខោ យក្ខោ ភក្ខោ
រាគោ ទោសោ មោហោ មាណោ
ហាសោ វេរោ ទាហោ តេជោ
អស្សោ សស្សោ ឥស្សោ សិស្សោ
ឥន្ទោ សក្កោ ទេវោ គាមោ
ផស្សោ យញ្ញោ ចាគោ វាទោ
សោមោ យោធា គច្ឆោ អច្ឆោ
នរោ នគោ មិគោ សសោ
ហយោ គដោ ខរោ សរោ

ខន្ទោ កាយោ កាមោ កប្បោ
នាគោ មេយោ ភោគោ យាគោ.
មក្ខោ ថម្ពោ កោធា លោកោ
ឆន្ទោ កាសោ សាសោ រោគោ.
សីហោ ព្យគ្យោ រុក្ខោ សេលោ
ចន្ទោ សុរោ ឱយោ ទីបោ.
ហត្ថោ បត្ថោ យោសោ គេជោ
គេហោ មាឡោ អដ្ឋោ សាលោ.
សុណោ ពកោ អដោ ទិដោ
ទុមោ តលោ បដោ ធាដោ.

សព្វបំបែកដូច មន

មនោ វចោ វយោ តេជោ
អយោ បយោ សិរោ ឆន្ទោ

តបោ ចេតោ តមោ យសោ
សរោ ឧរោ រហោ អហោ.

សព្ទបំបែកដូច បុរិស

បោស = បុគ្គល, ស្រា = ទេវតា, អស្រា = អស្រា, នរ = នរជន, ខរត = ពស់, នាគ = នាគ, យក្ខ = យក្ខ
 គន្ធព្ព = គន្ធព្ព, កិន្ធរ = កិន្ធរ, មនុស្ស = មនុស្ស, បិសាច = បិសាច, បេត = ប្រែត, មាតង្គ = ដី, ជង្គម
 = សត្វ, កុរង្គ = សេះ, វាហ = ជ្រូក, សីហ = រាជសីហ៍, ព្យគ្យ = ខ្លា, អច្ច = ខ្លាឃ្មុំ, កច្ចប = អណ្តើក,
 តាច្ច = ឆ្កែព្រៃ, មិត = ក្តាន់, អស្ស = សេះ, សោណ = ឆ្កែ, អាណោក = ពន្លឺ, លោក = លោក, និលយ =
 លំនៅ, អនិល = ខ្យល់, ចាគ = ចាគៈ, យោគ = ការប្រកប សូត្រ, វាយាម = ព្យាយាម គាម = ភូមិ
 ស្រុក, និតម = ឃុំ និតម សង្កាត់, អាគម = ចំណេះ ការចុះតួអក្សរថ្មី គម្ពីរ, ធម្ម = ធម៌, កាម = កាម,
 សំយ = សង្ឃ, ឱយ = អន្លង់ ជំនន់, យោស = សំឡេងកង់រំពង, បដិយ = កំហល់, អាសវ = តណ្ហា,
 កោធន = កំហឹង, លោភ = លោភៈ, សារម្ម = ការប្រកួតប្រជែង, ថម្ម = សសរ ភាពរឹងរូស, មទ =
 សេចក្តីស្រវឹង, មាន = មានៈ, បមាទ = សេចក្តីធ្វេសប្រហែស, មក្ខ = ការរមិលគុណ, បុន្នាគ = ខ្លឹង,
 បូគ = ស្នា, បនស = ខ្មុរ, អសន = ធ្នង់, ចម្បក = ដើមចម្បា, អម្ព = ស្វាយ, ហិទ្ធាល = ទន្សែង,
 តាល = ត្នោត, ពកុល = ពុល, អជ្ជន = ថ្ងាន់, កិសុក = រលូស មន្ទារ = ដើមមន្ទារ, កុន្ធ = ដើមរុន
 ដើមភ្នែកខ្លា, បុចិមន្ធ = ស្តៅ, ករញ្ច = ដើមទន្លា, រុក្ខ = ដើមឈើ, គិជ្ឈ = ត្នាត, មយ្ហរ = ក្លោក,
 សកុណ = ចាប, អណ្ណាជ = ចាប, កោញ្ច = ក្រៀល, ហំស = ហង្ស.

ពុទ្ធ = ព្រះពុទ្ធ, ធម្ម = ព្រះធម៌ សង្ឃ = ព្រះសង្ឃ, មគ្គ = ផ្លូវ, ខន្ធ = ខន្ធ, កាយ = កាយ, កប្ប = កប្ប,
 មាស = ខែ, បក្ខ = បក្ស, យក្ខ = យក្ស, ភក្ខ = ចង្កាន់, នាគ = ដី ព្រះអរហន្ត មេឃ = ពពក, ភោគ =
 ភោគៈ, យោគ = ការបូជា, រាគ = រាគៈ, ទោស = ទោសៈ, មោហ = មោហៈ, ហាស = សំណើច, វេរ =
 ពៀរ, ទាហ = កម្តៅ ការដុត, តេជ = តេជៈ អំណាច, ឆន្ធ = ឆន្ធៈ បំណង, កាស = រោគក្អក, សាស
 = រោគហិត, រោគ = រោគ, អស្ស = សេះ, សស្ស = សន្ធាង, ឥស្ស = ព្រួញ, សិស្ស = អ្នករៀន, ឥន្ធ =
 ព្រះឥន្ធ, សក្ក = ស្តេចសក្កៈ, ទេវ = ទេព្តា, ចន្ធ = ព្រះច័ន្ទ, ទីប = កោះ, ផស្ស = ផស្សៈ, យញ្ញ =
 យញ្ញ, វាទ = វាទៈ, ហត្ថ = ដៃ, បត្ត = បាត្រ, គេជ = ចំណង់, សោម = ព្រះច័ន្ទ, យោធន = អ្នក
 ចម្បាំង, គច្ច = គម្ពឈើ, គេហ = ផ្ទះ, មាឡ = រោង បារាំង, អដ្ឋ = ន័យ សេចក្តី, សាល = បងប្អូនថ្លៃ,
 នគ = ភ្នំ, សស = ទន្សាយ, សុណ = ឆ្កែ, ពក = កុក, អជ = ពពែ, ទិជ = ចាប ព្រាហ្មណ៍ ធ្មេញ,
 ហយ = សេះ, ខរ = សត្វលា, សរ = ស្រះ, ទុម = ដើមឈើ, តល = ផ្ទៃ បាត, បដ = ក្រណាត់, ធន
 = ទង់ ។

សព្វបំបែកដូច មន សព្វ

មន = ចិត្ត, វច = វាចា, វយ = ខ្យល់, ភេជ = ភ្លើង, តប = សេចក្តីប្រឹងប្រែង, ចេត = សេចក្តីតាំងចិត្ត,
តម = សេចក្តីងងឹត, យស = យស, អយ = ដែក, បយ = ទឹកដោះ, សិរ = ក្បាល, ឆន្ទ = ឆន្ទ (គម្ពីរ
ឆន្ទ) សរ = ស្រះ, ឧរ = ទ្រូង, រហ = ទឹកបាំង, អហ = ថ្ងៃ ។

* * * * *

បទមាលា បានដល់ លំដាប់បទដែលចុះវិភក្តិហើយ ប្រែតាមសព្វថា “ កម្រងនៃបទ ” មាន
សេចក្តីប្រៀបធៀប ថា បទ ប្រៀបដូច ផ្កា, វិភក្តិ ប្រៀបដូច ខ្សែ, ការផ្សំរូបសព្វប្រៀបដូចពណ៌ និង ន័យ
របស់បទ ប្រៀបដូចក្លិន ។

កុំមើលងាយប្រាជ្ញាខ្លួនឯង

អប្បកំ នាតិមញ្ញេយ្យ,
វម្មិកោទកពិន្ទវ,

ចិត្តេ សុតំ និធាបយេ;
ចិរេន បរិបូរតិ.

កុំមើលងាយថាបញ្ញាតិច
សុតមយប្បញ្ញាបើក្រវើន
ដូចក្អមដំកល់លើដំបូក
តំណក់តក់ៗតែរាល់ថ្ងៃ

រៀនទៅក្រែងភ្លេចមិនចម្រើន
យូរទៅគង់ច្រើនពេញហឫទ័យ
ភ្លៀងអុរជោក ៗ អចិន្ត្រៃយ៍
អាស្រ័យយូរទៅគង់ពេញបាន ។

(លោកនីតិ គាថាទី ៥)

អាប [ទឹក] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អាបោ	អាបា
អា.	អាប អាបា	អាបា
ទុ.	អាបោ អាបំ	អាបេ
ត.	អាបេន	អាបេហិ អាបេភិ
ច.	អាបស្ស	អាបានំ
មី.	អាបា អាបស្មា អាបម្ហា	អាបេហិ អាបេភិ
ឆ.	អាបស្ស	អាបានំ
ស.	អាបេ អាបស្មី អាបម្ហិ	អាបេសុ

ថាម [កម្លាំង] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ថាមោ	ថាមា
អា.	ថាម ថាមា	ថាមា
ទុ.	ថាមំ	ថាមេ
ត.	ថាមសា ថាមេន ថាមុនា	ថាមេហិ ថាមេភិ
ច.	ថាមសោ ថាមស្ស ថាមុនោ	ថាមានំ
មី.	ថាមា ថាមស្មា ថាមម្ហា ថាមុនា	ថាមេហិ ថាមេភិ
ឆ.	ថាមសោ ថាមស្ស ថាមុនោ	ថាមានំ
ស.	ថាមសិ ថាមេ ថាមស្មី ថាមម្ហិ	ថាមេសុ

សរទោ សរទរដូវ, វាយោ ខ្យល់, រោជា ធូលី បំបែក ដូច អាបោ ។

គុណវន្ត [អ្នកដ៏មានគុណ] ឧការវន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	គុណវន្ត	ពហុ.	គុណវន្តោ គុណវន្តា
ប.	គុណវា		
អា.	គុណវំ គុណវ័ គុណវា		គុណវន្តោ គុណវន្តា
ឡ.	គុណវន្តំ		គុណវន្តេ
ត.	គុណវតា គុណវន្តេន		គុណវន្តេហិ គុណវន្តេភិ
ច.	គុណវន្តស្ស គុណវតោ		គុណវតំ គុណវន្តានំ
មី.	គុណវតា គុណវន្តា គុណវន្តស្នា គុណវន្តម្ហា		គុណវន្តេហិ គុណវន្តេភិ
ឆ.	គុណវន្តស្ស គុណវតោ		គុណវតំ គុណវន្តានំ
ស.	គុណវតិ គុណវន្តេ គុណវន្តស្មី គុណវន្តម្ហិ		គុណវន្តេសុ

សព្វបំបែក គុណវន្ត

គណវា, កុលវា, ពលវា, យសវា, ធនវា, សុតវា, ភគវា, ហិមវា, ផលវា, សីលវា, បញ្ញាវា, ធិតិមា, គតិមា, មតិមា, មុតិមា, មុត្តិមា, ជុតិមា, សិរិមា, ហិរិមា, ថុតិមា, រតិមា, យតិមា, សុចិមា, កលិមា, ពលិមា, កសិមា, រុចិមា, ពុទ្ធិមា, ចក្ខុមា, ពន្ធមា, ហេតុមា, សេតុមា, កេតុមា, រាហុមា, ភាណុមា, ខាណុមា, វិជ្ជុមា ។

គណវា = ដែលមានពួក, ពលវា = ដែលមានកម្លាំង, យសវា = ដែលមានយស, ធនវា = ដែលមានលុយ, សុតវា = ដែលមានការសិក្សា, ភគវា = ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់, ហិមវា = ដែលមានទឹកកក, ផលវា = ដែលមានផល, សីលវា = ដែលមានសីល, បញ្ញាវា = ដែលមានប្រាជ្ញា, ធិតិមា = ដែលមានសេចក្តីមុតមាំ, គតិមា = ដែលមានគតិ, មតិមា = ដែលមានប្រាជ្ញា, មុតិមា = ដែលមានប្រាជ្ញា, មុត្តិមា = ដែលមានសេចក្តីចម្អុត, ជុតិមា = ដែលមានរស្មី, សិរិមា = ដែលមានសិរីមង្គល, ហិរិមា = ដែលមានហិរិ, ថុតិមា = ដែលមានសេចក្តីសរសើរ, រតិមា = ដែលមានសេចក្តីត្រេកអរ, យតិមា = ដែលមានសេចក្តីសំរួម, សុចិមា = ដែលមានសេចក្តីស្អាត, កលិមា = ដែលមានទោស, ពលិមា = ដែលមានពលី, កសិមា = ដែលមានកសិកម្ម, រុចិមា = ដែលមានរស្មី, ពុទ្ធិមា = ដែលមានពុទ្ធិ, ចក្ខុមា = ដែលមានចក្ខុ, ពន្ធមា = ដែលមានបក្សពួក, ហេតុមា = ដែលមានហេតុ, សេតុមា = ដែលមានហេតុ ដែលមានស្ថាន, កេតុមា = ដែលមានទង់, រាហុមា = ដែលមានរាហូ, ព្រះច័ន្ទ, ភាណុមា = ដែលមានពន្លឺ, ព្រះអាទិត្យ, ខាណុមា = ដែលមានដង្កត់, វិជ្ជុមា = ដែលមានផ្នែកបន្ទោរ ។

ហិមវន្ត [ដែលមានទឹកកក] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ហិមវន្តោ ហិមវា	ហិមវន្តោ ហិមវន្តា
អា. ហិមវំ ហិមវំ ហិមវា	ហិមវន្តោ ហិមវន្តា
ឡ. ហិមវន្តំ	ហិមវន្តេ
ត. ហិមវតា ហិមវន្តេន	ហិមវន្តេហិ ហិមវន្តេភិ
ច. ហិមវន្តស្ស ហិមវតោ	ហិមវតំ ហិមវន្តានំ
មី. ហិមវតា ហិមវន្តា ហិមវន្តស្នា ហិមវន្តម្ហា	ហិមវន្តេហិ ហិមវន្តេភិ
ឆ. ហិមវន្តស្ស ហិមវតោ	ហិមវតំ ហិមវន្តានំ
ស. ហិមវតិ ហិមវន្តេ ហិមវន្តស្មី ហិមវន្តម្ហិ	ហិមវន្តេសុ

សតិមន្ត [ដែលមានសតិ] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. សតិមន្តោ សតិមា	សតិមន្តោ សតិមន្តា
អា. សតិមំ សតិមំ សតិមា	សតិមន្តោ សតិមន្តា
ឡ. សតិមំ សតិមន្តំ	សតិមន្តេ
ត. សតិមតា សតិមន្តេន	សតិមន្តេហិ សតិមន្តេភិ
ច. សតិមន្តស្ស សតិមស្ស សតិមតោ	សតិមតំ សតិមន្តានំ
មី. សតិមតា សតិមន្តា សតិមន្តស្នា សតិមន្តម្ហា	សតិមន្តេហិ សតិមន្តេភិ
ឆ. សតិមន្តស្ស សតិមស្ស សតិមតោ	សតិមតំ សតិមន្តានំ
ស. សតិមតិ សតិមន្តេ សតិមន្តស្មី សតិមន្តម្ហិ	សតិមន្តេសុ

ពន្ធមន្ត បំបែកដូច សតិមន្ត ។

សទ្ធិនីតិ បទមាលា ប្រាប់ ថា អ្នករៀនករណីជាច្រើន ចាត់ទុក មយវ សព្វ បំបែកដូច យុវ គឺ មាន រូប ថា មយវា, មយវា, មយវានោ មយវានា ជាដើម ប៉ុន្តែក្នុងនិរុត្តិបិដកនិងចូឡនិរុត្តិ មានរូបបំបែកដូច គុណវា សព្វ ដូចទៅនេះ:

មយវន្ត [ស្តេចសក្កៈដែលមានឈ្មោះថា មយៈ] ឧការន្ត បុំ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	មយវា	មយវន្តោ
អា.	មយវា	មយវន្តោ
ទុ.	មយវន្តំ	មយវន្តេ
ត.	មយវតា	មយវន្តេហិ មយវន្តេភិ
ច.	មយវតោ	មយវន្តានំ
មី.	មយវតា	មយវន្តេហិ មយវន្តេភិ
ឆ.	មយវតោ	មយវន្តានំ
ស.	មយវតិ	មយវន្តេសុ

មយ + វន្ត = មយវន្ត ដែលមានឈ្មោះថា មយៈ វិ. មយោតិ នាម អស្ស អត្ថិ មយវា ។

នាម វិឈ្មោះ, មយោ តិ ថា មយៈ, អស្ស សក្កស្ស របស់ស្តេចសក្កៈនោះ, អត្ថិ មាន, តិ ព្រោះហេតុ នោះ, សោ សក្កោ វិស្តេចសក្កៈនោះ, មយវា ឈ្មោះថា មយវា ។ ស្តេចសក្កៈធ្លាប់កើតជាមនុស្ស ឈ្មោះ ថា មយៈ នៅពេលស្លាប់ហើយ ក៏កើតជាព្រះឥន្ទ ហេតុនោះ ព្រះឥន្ទនោះ ទើបបានឈ្មោះថា មយវា ។

ម្យ៉ាងទៀត គម្ពីរដីកា ប្រាប់ ថា មយ បានដល់ ទ្រព្យ គឺ សទ្ធា ហ្នឹងឯង ។

មយំ វុច្ចតិ ធនំ, តំ បន សទ្ធាសង្ខាតំ មយំ អស្ស អត្ថិ មយវា ។ ទ្រព្យ ហៅថា មយៈ ចំណែក ព្រះឥន្ទ ឈ្មោះថា មយវា ព្រោះជាអ្នកមានទ្រព្យគឺសទ្ធានោះ ។

គច្ឆន្ត [កាលទៅ កំពុងទៅ] អការន្ត បុំ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	គច្ឆំ គច្ឆន្តោ	គច្ឆន្តោ គច្ឆន្តា
អា.	គច្ឆំ គច្ឆ គច្ឆា	គច្ឆន្តោ គច្ឆន្តា
ឡ.	គច្ឆន្តំ	គច្ឆន្តេ
ត.	គច្ឆតា គច្ឆន្តេន	គច្ឆន្តេហិ គច្ឆន្តេភិ
ច.	គច្ឆតោ គច្ឆន្តស្ស	គច្ឆតំ គច្ឆន្តានំ
មី.	គច្ឆតា គច្ឆន្តា គច្ឆន្តស្នា គច្ឆន្តម្ហា	គច្ឆន្តេហិ គច្ឆន្តេភិ
ឆ.	គច្ឆតោ គច្ឆន្តស្ស	គច្ឆតំ គច្ឆន្តានំ
ស.	គច្ឆតិ គច្ឆន្តេ គច្ឆន្តស្មី គច្ឆន្តម្ហិ	គច្ឆន្តេសុ

សព្វបំបែកដូច គច្ឆន្ត

គច្ឆំ មហំ ចរំ តិដ្ឋំ ទទំ ភុញំ សុណំ បចំ
 ជយំ ជីរំ ចរំ មីយំ សរំ កុញំ ជបំ វជំ.

គច្ឆំ = កំពុងទៅ, មហំ = កំពុងបូជា ធំ, ចរំ = កំពុងត្រាច់ទៅ, តិដ្ឋំ = កំពុងឈរ, ទទំ = កំពុងឲ្យ, ភុញំ = កំពុងបរិភោគ, សុណំ = កំពុងស្តាប់, បចំ = កំពុងចម្អិន, ជយំ = កំពុងឈ្នះ, ជីរំ = កំពុងចាស់, ចរំ = កំពុងច្បុក, មីយំ = កំពុងស្លាប់, សរំ = កំពុងរលឹក, កុញំ = កំពុងធ្វើ, ជបំ = កំពុងសូត្រ, វជំ = កំពុងទៅ

កវន្ត [អ្នកដឹចម្រើន] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	កវំ	កោន្តោ កវន្តោ កវន្តា
អា.	កោ កវន្ត កោន្ត កោន្តា	កោន្តោ កវន្តោ កវន្តា
ទុ.	កវន្តំ	កោន្តេ កវន្តេ
ត.	កោតា កវតា កវន្តេន	កវន្តេហិ កវន្តេភិ
ច.	កោតោ កវតោ កវន្តស្ស	កវតំ កវន្តានំ
មី.	កោតា កវតា កវន្តា កវន្តស្នា កវន្តម្ហា	កវន្តេហិ កវន្តេភិ
ឆ.	កោតោ កវតោ កវន្តស្ស	កវតំ កវន្តានំ
ស.	កវតិ កវន្តេ កវន្តស្មី កវន្តម្ហិ	កវន្តេសុ

ភទន្ត [លោកដឹចម្រើន] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ភទន្តោ	ភទ្ធន្តា ភទន្តា
អា.	ភទ្ធន្ត ភទ្ធន្តេ ភន្តេ ភទន្ត ភទន្តា	ភទ្ធន្តា ភន្តេ ភទន្តា
ទុ.	ភទន្តំ	ភទ្ធន្តេ ភទន្តេ
ត.	ភទន្តេន	ភទន្តេហិ ភទន្តេភិ
ច.	ភទន្តស្ស	ភទន្តានំ
មី.	ភទន្តា ភទន្តស្នា ភទន្តម្ហា	ភទន្តេហិ ភទន្តេភិ
ឆ.	ភទន្តស្ស	ភទន្តានំ
ស.	ភទន្តេ ភទន្តស្មី ភទន្តម្ហិ	ភទន្តេសុ

សន្ត [កាលមាន,កំពុងមាន, សប្បុរស] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	សំ សន្តោ	សន្តោ សន្តា
អា.	សំ ស សា	សន្តោ សន្តា
ទុ.	សន្តំ	សន្តេ
ត.	សតា សន្តេន	សន្តេហិ សព្ពិ
ច.	សតោ សន្តស្ស	សតំ សន្តានំ
មី.	សតា សន្តា សន្តស្នា សន្តម្ហា	សន្តេហិ សព្ពិ
ឆ.	សតោ សន្តស្ស	សតំ សន្តានំ
ស.	សតិ សន្តេ សន្តស្មី សន្តម្ហិ	សន្តេសុ

រាជ [ព្រះរាជា,ស្តេច] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	រាជា	រាជានោ
អា.	រាជ រាជា	រាជានោ
ទុ.	រាជានំ រាជំ	រាជានោ
ត.	រញ្ញា រាជេន	រាជូហិ រាជូភិ រាជេហិ រាជេភិ
ច.	រញ្ញោ រាជិនោ	រញ្ញំ រាជុនំ រាជានំ
មី.	រញ្ញា	រាជូហិ រាជូភិ រាជេហិ រាជេភិ
ឆ.	រញ្ញោ រាជិនោ	រញ្ញំ រាជុនំ រាជានំ
ស.	រញ្ញោ រាជិនិ	រាជូសុ រាជេសុ

ព្រហ្ម [ព្រហ្ម] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ព្រហ្មា	ព្រហ្មានោ
អា.	ព្រហ្មេ	ព្រហ្មេនោ
ទុ.	ព្រហ្មានំ ព្រហ្មំ	ព្រហ្មានោ
ត.	ព្រហ្មុនា	ព្រហ្មេហិ ព្រហ្មេភិ
ច.	ព្រហ្មុនោ ព្រហ្មុស្ស	ព្រហ្មានំ ព្រហ្មុនំ
មី.	ព្រហ្មុនា	ព្រហ្មេហិ ព្រហ្មេភិ
ឆ.	ព្រហ្មុនោ ព្រហ្មុស្ស	ព្រហ្មានំ ព្រហ្មុនំ
ស.	ព្រហ្មុនិ	ព្រហ្មេសុ

អត្ត [ខ្លួន] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អត្តា	អត្តានោ
អា.	អត្ត អត្តា	អត្តានោ
ទុ.	អត្តានំ អត្តំ	អត្តានោ
ត.	អត្តនា អត្តេន	អត្តេហិ អត្តេភិ
ច.	អត្តនោ	អត្តានំ
មី.	អត្តនា	អត្តេហិ អត្តេភិ
ឆ.	អត្តនោ	អត្តានំ
ស.	អត្តនិ	អត្តេសុ

សខ [សម្ពាញ្ញ] អករន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. សខ	សខានោ សខាយោ សខិនោ
អា. សខ សខា សខិ សខី សខេ	សខានោ សខាយោ សខិនោ
ទុ. សខាំ សខានំ សខំ	សខានោ សខាយោ សខិនោ
ត. សខិនា	សខាឃិ-សខាឃិ សខេឃិ-សខេឃិ
ច. សខិនោ សខិស្ស	សខានំ សខីនំ
មី. សខិនា	សខាឃិ-សខាឃិ សខេឃិ-សខេឃិ
ឆ. សខិនោ សខិស្ស	សខានំ សខីនំ
ស. សខេ	សខាឃសុ សខេសុ

អាតុម [ខ្លួន] អករន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. អាតុមា	អាតុមានោ
អា. អាតុម អាតុមា	អាតុមានោ
ទុ. អាតុមានំ អាតុមំ	អាតុមានោ
ត. អាតុមេន	អាតុមេឃិ អាតុមេឃិ
ច. អាតុមស្ស	អាតុមានំ
មី. អាតុមា អាតុមស្មា អាតុមម្ហា	អាតុមេឃិ អាតុមេឃិ
ឆ. អាតុមស្ស	អាតុមានំ
ស. អាតុមេ អាតុមស្មី អាតុមម្ហិ	អាតុមេសុ

បុម [ប្រុស] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. បុមា	បុមានោ
អា. បុមំ	បុមានោ
ឡ. បុមំ	បុមានោ
ត. បុមាណា បុមុណា បុមេន	បុមានេហិ-បុមានេភិ បុមេហិ-បុមេភិ
ច. បុមុនោ បុមស្ស	បុមានំ
មី. បុមាណា បុមុណា បុមា បុមស្នា បុមម្ហា	បុមានេហិ-បុមានេភិ បុមេហិ-បុមេភិ
ឆ. បុមុនោ បុមស្ស	បុមានំ
ស. បុមានេ បុមេ បុមស្នី បុមម្ហិ	បុមាសុ បុមេសុ

យុវ [កម្លោះ] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. យុវា យុវានោ	យុវានា យុវា
អា. យុវំ យុវា យុវាន យុវានា	យុវានា យុវា
ឡ. យុវានំ យុវំ	យុវានេ យុវេ
ត. យុវានា យុវេន យុវានេន	យុវានេហិ-យុវានេភិ យុវេហិ-យុវេភិ
ច. យុវានស្ស យុវស្ស	យុវានានំ យុវានំ
មី. យុវានា យុវានស្នា យុវានម្ហា	យុវានេហិ-យុវានេភិ យុវេហិ-យុវេភិ
ឆ. យុវានស្ស យុវស្ស	យុវានានំ យុវានំ
ស. យុវានេ យុវានស្នី យុវានម្ហិ យុវេ យុវស្នី យុវម្ហិ	យុវានេសុ យុវាសុ យុវេសុ

សា [ឆ្កែ] អាការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សា	សា
អា.	ស សា	សា
ឡ.	សំ	សេ
ត.	សេន	សាហិ សាភិ
ច.	សស្ស សាយ	សានំ
មី.	សា សស្មា សម្មា	សាហិ សាភិ
ឆ.	សស្ស	សានំ
ស.	សេ សស្មី សម្មិ	សាសុ

បច្ចុក្ខធម្មា ធម៌ប្រព្យក្ស, គាណ្ហីវេន្ទា អ្នកមានធូដែលមានថ្នាំងច្រើន

អគ្គិ [ភ្លើង] ឥការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អគ្គិនិ អគ្គិ	អគ្គី អគ្គិយោ
អា.	អគ្គិ	អគ្គី អគ្គិយោ
ឡ.	អគ្គី	អគ្គី អគ្គិយោ
ត.	អគ្គិនា	អគ្គិហិ-អគ្គិភិ អគ្គិហិ-អគ្គិភិ
ច.	អគ្គិនោ អគ្គិស្ស	អគ្គិនំ អគ្គិនំ
មី.	អគ្គិនា អគ្គិស្មា អគ្គិម្មា	អគ្គិហិ-អគ្គិភិ អគ្គិហិ-អគ្គិភិ
ឆ.	អគ្គិនោ អគ្គិស្ស	អគ្គិនំ អគ្គិនំ
ស.	អគ្គិស្មី អគ្គិម្មិ	អគ្គិសុ អគ្គិសុ

សព្វបំបែកដូច អត្ថិ

ជោតិ បាលិ គណ្ឌិ មុដ្ឋិ កុច្ឆិ វត្តិ សាលិ វីហិ
 ព្យាធិ ឱធិ ពោធិ សន្ធិ រាសិ កេសិ សាតិ ទីបិ.

ឥសិ មុនិ មណិ ធនិ យតិ គិរិ វិ ករិ,
 កបិ អសិ មសិ និធិ វិធិ អហិ កិមិ បតិ
 ហរិ អរិ តិមិ កលិ ពលិ ជលធិ គហបតិ,
 ឧរុធិតិ វរមតិ និរុបធិ អធិបតិ.

អញ្ចលិ សារថិ អតិថិ សមាធិ ឧទធិប្បកុតយោ.

ជោតិ = ភ្លើង, បាលិ = បាតដៃ, គណ្ឌិ = សព្វពិបាក គន្លាក់, មុដ្ឋិ = កណ្តាប់ដៃ, កុច្ឆិ = ផ្ទៃ,
 វត្តិ = ប្លោកនោម, សាលិ = ស្រូវសាលី, វីហិ = ស្រូវ, ព្យាធិ = ជំងឺ, ឱធិ = ព្រំដែន, ពោធិ = ដើមពោធិ៍,
 សន្ធិ = ការតភ្ជាប់, រាសិ = គំនរ, កេសិ = បុរសឈ្មោះកេសិ, សាតិ = បុរសឈ្មោះសាតិ, ទីបិ =
 ខ្លាជំបង, ឥសិ = ឥស័រ, មុនិ = មុនី, មណិ = កែវមណី, ធនិ = សំឡេង, យតិ = ភិក្ខុ, គិរិ = ភ្នំ, វិ = ព្រះ
 អាទិត្យ, ករិ = ករី, កបិ = ស្វា, អសិ = ដាវ, មសិ = ទឹកមីក (ទឹកសរសេរ), និធិ = កំណប់ទ្រព្យ,
 វិធិ = វិធី ពិធី, អហិ = ពស់, កិមិ = ដង្កូវ, បតិ = ប្តី ម្ចាស់, ហរិ = ព្រះនារាយណ៍, អរិ = សត្រូវ, តិមិ =
 ត្រីតិមិ, កលិ = បាប, ពលិ = ពលីកម្ម, ជលធិ = មហាសមុទ្រ, គហបតិ = គហបតី, ឧរុធិតិ = អ្នក
 មានសេចក្តីព្យាយាមខ្លាំង, វរមតិ = អ្នកមានមតិល្អ, និរុបធិ = អ្នកមិនមានឧបធិ, អធិបតិ = អធិបតី,
 អញ្ចលិ = ក្រពុំម្រាមដៃ, សារថិ = អ្នកបើកបរ, អតិថិ = ភ្ញៀវ, សមាធិ = សមាធិ, ឧទធិ = មហា-
 សមុទ្រ, សេដ្ឋិ = សេដ្ឋី, ចក្កវត្តិ = ចក្រពត្តិ

ស្វែងប្រាជ្ញ

បណ្ឌិតោ សុតសម្បន្នោ, យត្ត អត្ថីតិ ចេ សុតោ;
 មហាស្សាហោន តំ ឋានំ, គន្តព្រំ សុតេសិនា.

បើឮថាមានអ្នកប្រាជ្ញច្បាស់ កបសូត្រសិល្បសាស្ត្រក្នុងទីណា
 អ្នកស្វែងរៀនសូត្រខំឧស្សាហ៍ យាត្រាចូលទៅទីនោះហោង ។

(លោកនីតិ គាថាទី ៨)

ទណ្ឌី [អ្នកមានឈើច្រត់] ្លការន្ត បុំ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ទណ្ឌី	ទណ្ឌី ទណ្ឌិនោ
អា.	ទណ្ឌិ	ទណ្ឌី ទណ្ឌិនោ
ទុ.	ទណ្ឌិនំ ទណ្ឌិ	ទណ្ឌី ទណ្ឌិនោ
ត.	ទណ្ឌិនា	ទណ្ឌីហិ ទណ្ឌិភិ
ច.	ទណ្ឌិនោ ទណ្ឌិស្ស	ទណ្ឌិនំ
មី.	ទណ្ឌិនា ទណ្ឌិស្មា ទណ្ឌិម្ហា	ទណ្ឌីហិ ទណ្ឌិភិ
ឆ.	ទណ្ឌិនោ ទណ្ឌិស្ស	ទណ្ឌិនំ
ស.	ទណ្ឌិនិ ទណ្ឌិស្មី ទណ្ឌិម្ហិ	ទណ្ឌិសុ

ភិក្ខុ [ភិក្ខុ] ខការន្ត បុំ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ភិក្ខុ	ភិក្ខុ ភិក្ខុវោ
អា.	ភិក្ខុ	ភិក្ខុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ
ទុ.	ភិក្ខុំ	ភិក្ខុ ភិក្ខុវោ
ត.	ភិក្ខុនា	ភិក្ខុហិ-ភិក្ខុភិ ភិក្ខុហិ-ភិក្ខុភិ
ច.	ភិក្ខុនោ ភិក្ខុស្ស	ភិក្ខុនំ ភិក្ខុនំ
មី.	ភិក្ខុនា ភិក្ខុស្មា ភិក្ខុម្ហា	ភិក្ខុហិ-ភិក្ខុភិ ភិក្ខុហិ-ភិក្ខុភិ
ឆ.	ភិក្ខុនោ ភិក្ខុស្ស	ភិក្ខុនំ ភិក្ខុនំ
ស.	ភិក្ខុស្មី ភិក្ខុម្ហិ	ភិក្ខុសុ ភិក្ខុសុ

សព្វបំបែកដូច ទណ្ឌី

ធម្មី សំយី ញាណី ហត្ថី ចក្ខី បក្ខី ទាបី រដ្ឋី
ឆត្តិ មាលី រម្មី យោគី ភាគី ភោគី កាមី សាមី.
ធនី គណី សសី កុដ្ឋី ជដី យានី សុខី សិខី
ទន្លី មន្លី ករី ចាគី កុសលី មុសលី ពលី.
បាបការី សត្តយាតី មាល្យការី ទីយជីវី
ធម្មចារី សីយយាយី សីហនាទី ភូមិសាយី.

សព្វបំបែកដូច ភិក្ខុ

សេតុ កេតុ រាហុ ភានុ, បង្ក ឧច្ច វេឡុ មច្ចុ, សិន្ទ ពន្ទ នេរុ មេរុ, សត្ត ការុ ហេតុ ជន្តុ វុ បដុ

ធម្មី = អ្នកមានធម៌, សំយី = អ្នកមានពួក, ញាណី = អ្នកមានញាណ, ហត្ថី = ដំរី, ចក្ខី = ព្រះវិស្ណុ,
បក្ខី = បក្សី, ទាបី = អ្នកមានចង្កូម, រដ្ឋី = អ្នកមានរដ្ឋ ព្រះរាជា, ឆត្តិ = អ្នកមានឆត្រ, មាលី = អ្នកមាន
កម្រងផ្កា, រម្មី = អ្នកមានអាវក្រោះ, យោគី = យោគាវចរ, ភាគី = អ្នកមានចំណែក, ភោគី = អ្នក
បរិភោគ អ្នកប្រើប្រាស់, កាមី = អ្នកមានតម្រូវការ, សាមី = ស្វាមី ចៅហ្វាយ, ធនី = អ្នកមានទង់,
គណី = អ្នកមានពួក, សសី = ដួងចំនួន, កុដ្ឋី = អ្នកមានរោគយូរ, ជដី = អ្នកមានផ្ទះសក់, យានី =
អ្នកមានយាន, សុខី = អ្នកមានសេចក្តីសុខ, សិខី = ក្លោក, ទន្លី = ដំរី, មន្លី = មន្រ្តី, ករី = ដំរី, ចាគី =
អ្នកមានចាតៈ អ្នកលះបង់, កុសលី = អ្នកមានកុសល, មុសលី = អ្នកមានអង្រែ, ពលី = អ្នកមាន
កម្លាំង, បាបការី = អ្នកធ្វើបាប, សត្តយាតី = អ្នកពិយាតសត្រូវ, មាល្យការី = អ្នកក្រុងផ្កា, ទីយជីវី =
អ្នកមានអាយុវែង, ធម្មចារី = អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌, សីយយាយី = អ្នកទៅលៀន, សីហនាទី = អ្នកបន្លឺ
សីហនាទ, ភូមិសាយី = អ្នកដេកលើដី ។

សេតុ = ស្ថាន, កេតុ = ទង់, រាហុ = រាហូ, ភានុ = ព្រះអាទិត្យ រស្មី, បង្ក = មនុស្សខ្លិន, អច្ចុ = អំពៅ,
វេឡុ = ឫស្សី, មច្ចុ = សេចក្តីស្លាប់ ម្រឹត្យវ, សិន្ទ = ស្ទឹង, ពន្ទ = ញាតិ បក្សពួក គ្នីគ្នា, នេរុ = ភ្នំសុមេរុ,
មេរុ = ភ្នំព្រះសុមេរុ, សត្តុ = សត្រូវ, ការុ = ជាង វិស្វករ, ហេតុ = ហេតុ, ជន្តុ = សត្វ, វុ = ក្តាន់មាស,
បដុ = មនុស្សឆ្លាត

ហោតុ [ហោតុ] ឧកានន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ហោតុ	ហោតូ ហោតុវ៉ា ហោតុយោ
អា. ហោតុ	ហោតូ ហោតុវេ ហោតុវ៉ា
ទុ. ហោតុំ	ហោតូ ហោតុវ៉ា ហោតុយោ
ត. ហោតុនា	ហោតូហិ-ហោតូភិ ហោតុហិ-ហោតុភិ
ច. ហោតុនោ ហោតុស្ស	ហោតូនំ ហោតុនំ
មី. ហោតុនា ហោតុស្នា ហោតុម្ហា	ហោតូហិ-ហោតូភិ ហោតុហិ-ហោតុភិ
ឆ. ហោតុនោ ហោតុស្ស	ហោតូនំ ហោតុនំ
ស. ហោតុស្ថី ហោតុម្ហិ	ហោតូសុ ហោតុសុ

ជន្ទ [សត្វ] ឧកានន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ជន្ទ	ជន្ទូ ជន្ទុវ៉ា ជន្ទុនោ ជន្ទុយោ
អា. ជន្ទ	ជន្ទូ ជន្ទុវេ ជន្ទុវ៉ា
ទុ. ជន្ទំ	ជន្ទូ ជន្ទុវ៉ា ជន្ទុនោ ជន្ទុយោ
ត. ជន្ទុនា	ជន្ទូហិ-ជន្ទូភិ ជន្ទូហិ-ជន្ទូភិ
ច. ជន្ទុនោ ជន្ទុស្ស	ជន្ទូនំ ជន្ទុនំ
មី. ជន្ទុនា ជន្ទុស្នា ជន្ទុម្ហា	ជន្ទូហិ-ជន្ទូភិ ជន្ទូហិ-ជន្ទូភិ
ឆ. ជន្ទុនោ ជន្ទុស្ស	ជន្ទូនំ ជន្ទុនំ
ស. ជន្ទុស្ថី ជន្ទុម្ហិ	ជន្ទូសុ ជន្ទុសុ

សត្ត [ព្រះសាស្តា] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. សត្តា	សត្តាវា
អា. សត្ត សត្តា	សត្តាវា
ទុ. សត្តាវំ	សត្តាវេ សត្តាវោ
ត. សត្តារា សត្តនា	សត្តាវហិ សត្តាវភិ
ច. សត្ត សត្តនោ សត្តស្ស	សត្តារានំ សត្តានំ
មី. សត្តារា	សត្តាវហិ សត្តាវភិ
ឆ. សត្ត សត្តនោ សត្តស្ស	សត្តារានំ សត្តានំ
ស. សត្តិ	សត្តាវសុ

កត្ត [អ្នកធ្វើ] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. កត្តា	កត្តាវា
អា. កត្ត កត្តា	កត្តាវា
ទុ. កត្តាវំ	កត្តាវេ កត្តាវោ
ត. កត្តារា	កត្តាវហិ កត្តាវភិ
ច. កត្ត កត្តនោ កត្តស្ស	កត្តារានំ កត្តានំ កត្តនំ កត្តនំ
មី. កត្តារា	កត្តាវហិ កត្តាវភិ
ឆ. កត្ត កត្តនោ កត្តស្ស	កត្តារានំ កត្តានំ កត្តនំ កត្តនំ
ស. កត្តិ	កត្តាវសុ កត្តសុ កត្តសុ

សព្វបំបែកដូច កត្ត

ភត្ត វត្ត នេត្ត សោត្ត ញាត្ត ជេត្ត ឆេត្ត ភោត្ត

ទាត្ត ធាត្ត នត្ត ពោទ្ធុ វិញ្ញាបេត្ត អាទយោបិ. (បទរូបសិទ្ធិ)

ភត្ត = អ្នកចិញ្ចឹម ភស្តា, វត្ត = អ្នកនិយាយ, នេត្ត = អ្នកនាំទៅ, សោត្ត = អ្នកស្តាប់ អ្នករៀន, ញាត្ត = អ្នកដឹង, ជេត្ត = អ្នកឈ្នះ, ឆេត្ត = អ្នកកាប់ឬកាត់, ភោត្ត = អ្នកបំផ្លាញ អ្នកបំបែក, ទាត្ត = អ្នកឲ្យ, ធាត្ត = អ្នកទ្រទ្រង់ អ្នកបង្កើត, នត្ត = ចៅ, ពោទ្ធុ = អ្នកយល់ដឹង, វិញ្ញាបេត្ត = អ្នកឲ្យដឹង អ្នកឲ្យដំណឹង

សត្ត កត្ត ភត្ត វត្ត សោត្ត ញាត្ត ជេត្ត ឆេត្ត
ភោត្ត នត្ត ទាត្ត ធាត្ត វិញ្ញាបេត្ត ពោទ្ធុ ភោត្ត ។ (កថាយនសុត្តត្ថៈ)

កង្កែបក្នុងអណ្តូង

អប្បស្សតោ សុតំ អប្បំ ពហំ មញ្ញតិ មានវា
សិន្ទទកំ អបស្សន្តោ កូបេ តោយំវ មណ្ឌកោ.
ខ្មៅប្រៀនរៀនត្រាប់ស្តាប់តិចតួច សម្គាល់ខ្លួនស្រួចមិនចេះទាល់
មិនដឹងពុទ្ធពេចន៍នៅសេសសល់ ដូចកល់កង្កែបបែបកម្លៅ ។
នៅក្នុងអណ្តូងរណ្តៅទាល់ មិនដែលទៅស្គាល់សមុទ្រជ្រៅ
សម្គាល់អណ្តូងដែលខ្លួននៅ ថាជ្រៅថាធំលើសនានា ។

(លោកនីតិ ១៥)

សកមន្ទាតុ [ស្តេចសកមន្ទាតុ] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. សកមន្ទាតា	សកមន្ទាតាវា
អា. សកមន្ទាត សកមន្ទាតា	សកមន្ទាតាវា
ទុ. សកមន្ទាតារំ	សកមន្ទាតាវ-វា
ត. សកមន្ទាតារា	សកមន្ទាតាវហិ-សកមន្ទាតាវភិ
ច. សកមន្ទាតុ	សកមន្ទាតារានំ សកមន្ទាតានំ-តួនំ-តុនំ
មី. សកមន្ទាតារា	សកមន្ទាតាវហិ-សកមន្ទាតាវភិ
ឆ. សកមន្ទាតុ	សកមន្ទាតារានំ សកមន្ទាតានំ-តួនំ-តុនំ
ស. សកមន្ទាតិ	សកមន្ទាតាវសុ សកមន្ទាតុសុ-តុសុ

បិតុ [បិតា] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. បិតា	បិតាវា
អា. បិត បិតា	បិតាវា
ទុ. បិតរំ	បិតាវ បិតាវា
ត. បិតារា បិតុនា	បិតាវហិ-ភិ បិតុហិ-ភិ បិតុហិ-ភិ
ច. បិតុ បិតុនោ បិតុស្ស	បិតារានំ បិតានំ បិតុនំ បិតុនំ
មី. បិតារា	បិតាវហិ-ភិ បិតុហិ-ភិ បិតុហិ-ភិ
ឆ. បិតុ បិតុនោ បិតុស្ស	បិតារានំ បិតានំ បិតុនំ បិតុនំ
ស. បិតិ	បិតាវសុ បិតុសុ បិតុសុ

មហាមន្ទាតុ បំបែកដូច សកមន្ទាតុ, សព្វ ភាតុ បងប្អូនប្រុស បំបែក ដូច បិតុ ។

អភិក្ខុ [ព្រះជាម្ចាស់] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អភិក្ខុ	អភិក្ខុ អភិក្ខុវេទ
អា.	អភិក្ខុ	អភិក្ខុ អភិក្ខុវេទ
ទុ.	អភិក្ខុ	អភិក្ខុ អភិក្ខុវេទ
ត.	អភិក្ខុនា	អភិក្ខុហិ អភិក្ខុភិ
ច.	អភិក្ខុនោ អភិក្ខុស្ស	អភិក្ខុនំ
មី.	អភិក្ខុនា អភិក្ខុស្នា អភិក្ខុម្ពា	អភិក្ខុហិ អភិក្ខុភិ
ឆ.	អភិក្ខុនោ អភិក្ខុស្ស	អភិក្ខុនំ
ស.	អភិក្ខុស្នី អភិក្ខុម្ហិ	អភិក្ខុសុ

សយម្ហូ, វេស្សក្ស និង បរាភិក្ខុ បំបែកដូច **អភិក្ខុ** ។

សហក្ស [អ្នកកើតព្រមគ្នា] ឧការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សហក្ស	សហក្ស សហក្សវេទ សហក្សនោ
អា.	សហក្ស	សហក្ស សហក្សវេទ សហក្សនោ
ទុ.	សហក្ស	សហក្ស សហក្សវេទ សហក្សនោ
ត.	សហក្សនា	សហក្សហិ សហក្សភិ
ច.	សហក្សនោ សហក្សស្ស	សហក្សនំ
មី.	សហក្សនា សហក្សស្នា សហក្សម្ពា	សហក្សហិ សហក្សភិ
ឆ.	សហក្សនោ សហក្សស្ស	សហក្សនំ
ស.	សហក្សស្នី សហក្សម្ហិ	សហក្សសុ

សព្ទញ្ញ [ព្រះសព្ទញ្ញ] ឱការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សព្ទញ្ញ	សព្ទញ្ញ សព្ទញ្ញនោ
អា.	សព្ទញ្ញ	សព្ទញ្ញ សព្ទញ្ញនោ
ទុ.	សព្ទញ្ញំ	សព្ទញ្ញ សព្ទញ្ញនោ
ត.	សព្ទញ្ញនា	សព្ទញ្ញហិ សព្ទញ្ញភិ
ច.	សព្ទញ្ញនោ សព្ទញ្ញស្ស	សព្ទញ្ញនំ
មី.	សព្ទញ្ញនា សព្ទញ្ញស្នា សព្ទញ្ញម្ហា	សព្ទញ្ញហិ សព្ទញ្ញភិ
ឆ.	សព្ទញ្ញនោ សព្ទញ្ញស្ស	សព្ទញ្ញនំ
ស.	សព្ទញ្ញស្ថិ សព្ទញ្ញមិ	សព្ទញ្ញសុ

មគ្គញ្ញ, ធម្មញ្ញ, អត្ថញ្ញ, កាលញ្ញ, រត្តញ្ញ, មត្តញ្ញ, កតញ្ញ, តថញ្ញ, វិញ្ញ, វិទូ, វេទគូ, បារគូ បំបែកដូច សព្ទញ្ញ

គោ [គោ] ឱការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គោ	គាវោ គវោ
អា.	គោ	គាវោ គវោ
ទុ.	គាវំ គាវំ គវំ	គាវោ គវោ
ត.	គាវន គវន	គោហិ គោភិ
ច.	គាវស្ស គវស្ស	គវំ គុន្នំ គោនំ
មី.	គាវា គាវស្នា គាវម្ហា គវា គវស្នា គវម្ហា	គោហិ គោភិ
ឆ.	គាវស្ស គវស្ស	គវំ គុន្នំ គោនំ
ស.	គាវេ គាវស្ថិ គាវមិ គវេ គវស្ថិ គវមិ	គាវេសុ គវេសុ គោសុ

សង្គហគាថា

បុរិសោ គុណវា រាជា
សត្តាភិក្ខុ ច សព្ពញ្ញ

សាត្តិ ទណ្ឌី ច ភិក្ខុ ច
គោតិ បុណ្យិដ្ឋសង្គហោ.

សរុបការន្តបុណ្យិដ្ឋ

បុរិស	អការន្ត ប៉ុ.	អាប អការន្ត ប៉ុ.	ថាម អការន្ត ប៉ុ.
គុណវន្ត	ឧការន្ត ប៉ុ.	ហិមវន្ត ឧការន្ត ប៉ុ.	សតិមន្ត ឧការន្ត ប៉ុ.
គច្ឆន្ត	អការន្ត ប៉ុ.	ភវន្ត អការន្ត ប៉ុ.	ភទន្ត អការន្ត ប៉ុ.
សន្ត	អការន្ត ប៉ុ.	រាជ អការន្ត ប៉ុ.	ព្រហ្ម អការន្ត ប៉ុ.
អត្ត	អការន្ត ប៉ុ.	សខ អការន្ត ប៉ុ.	អាតុម អការន្ត ប៉ុ.
បុម	អការន្ត ប៉ុ.	យុវ អការន្ត ប៉ុ.	សា អាការន្ត ប៉ុ.
អត្តិ	ឥការន្ត ប៉ុ.	ទណ្ឌី ញ្ញៀការន្ត ប៉ុ.	ភិក្ខុ ឧការន្ត ប៉ុ.
ហេតុ	ឧការន្ត ប៉ុ.	ជន្ត ឧការន្ត ប៉ុ.	សត្ត ឧការន្ត ប៉ុ.
កត្ត	ឧការន្ត ប៉ុ.	សកមន្ទាតុ ឧការន្ត ប៉ុ.	បិក្ខុ ឧការន្ត ប៉ុ.
អភិក្ខុ	ឧការន្ត ប៉ុ.	សហភូ ឧការន្ត ប៉ុ.	សព្ពញ្ញ ឧការន្ត ប៉ុ.
គោ	ឱការន្ត ប៉ុ.		

<p>នត្តិ វិជ្ជាសមំ មិត្តំ</p> <p>នត្តិ អត្តសមំ បេមំ</p> <p>មានទ្រព្យមិនស្មើមានវិជ្ជា</p> <p>ស្រឡាញ់អ្វីមិនស្មើស្រឡាញ់ប្រាណ</p>	<p>នត្តិ ព្យាធិសមោ វិបុ</p> <p>នត្តិ កម្មសមំ ពលំ.</p> <p>មានវោគាមិនស្មើពាលគង្គាន</p> <p>កម្លាំងអ្វីមិនស្មើស្ថានកម្លាំងកម្ម ។</p> <p style="text-align: right;">(លោកនីតិ ២៣)</p>
--	---

២. ឥត្តិលិង្គ

កញ្ញា [កញ្ញា] អាការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	កញ្ញា	កញ្ញា កញ្ញាយោ
អា.	កញ្ញេ	កញ្ញា កញ្ញាយោ
ទុ.	កញ្ញំ	កញ្ញា កញ្ញាយោ
ត.	កញ្ញាយ	កញ្ញាហិ កញ្ញាភិ
ច.	កញ្ញាយ	កញ្ញានំ
មី.	កញ្ញាយ	កញ្ញាហិ កញ្ញាភិ
ឆ.	កញ្ញាយ	កញ្ញានំ
ស.	កញ្ញាយំ កញ្ញាយ	កញ្ញាសុ

អម្មា [ម៉ាក៍] អាការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អម្មា	អម្មា អម្មាយោ
អា.	អម្ម អម្មា	អម្មា អម្មាយោ
ទុ.	អម្មំ	អម្មា អម្មាយោ
ត.	អម្មាយ	អម្មាហិ អម្មាភិ
ច.	អម្មាយ	អម្មានំ
មី.	អម្មាយ	អម្មាហិ អម្មាភិ
ឆ.	អម្មាយ	អម្មានំ
ស.	អម្មាយំ អម្មាយ	អម្មាសុ

អន្ទា និង អម្ពា បំបែកដូច អម្មា

សព្វបំបែកដូច កញ្ញា

សទ្ធា មេធា បញ្ញា វិជ្ជា	ចិន្តា មន្តា វិណា តណ្ហា
ឥច្ឆា មុច្ឆា ឯជា មាយា	មេត្តា មត្តា សិក្ខា ភិក្ខុ.
ជង្សា គីវា ជិវ្ហា វាចា	ឆាយា អាសា គង្គា នាវា
គាថា សេនា លេខា សាលា	មាលា វេលា បូជា ខិដ្ឋា.
បិបាសា វេទនា សញ្ញា	ចេតនា តសិនា បជា
ទេវតា វដ្តកា គោធា	ពលាកា បរិសា សភា.
ឧកា សេជាលិកា លង្កា	សលាកា វាលិកា សិខា
វិសាខា វិសិខា សាខា	វចា វញ្ញា ជជា យជា.
ជេដ្ឋា សោណ្ណា វិតណ្ណា ច	ករុណា វនិកា លតា
កថា និទ្ធា សុធា រាធា	វាសនា សីសបា បបា.
បកា សីមា ខមា ជាយា	ខត្តិយា សក្ខរា សុរា
ទោលា តុលា សិលា លីលា	លាលេលា មេខលា កលា.
វទ្យវាលម្ពសា មូសា	មញ្ជូសា សុលសា ទិសា
នាសា ជុណ្ហា គុហា ព្យាហា	លសិកា វសុធាទយោ.

លោករៀនមិនច្បាស់ត្រង់ណា

យោ សិស្សោ សិប្បលោកេន	ពហុំ គណ្ហាតិ តំ សិប្បំ
មូគោវ សុបិនំ បស្សំ	កថេតុម្បិ ន ឧស្សរហេ.

សិស្សឯន្តាលោករបៀនរៀនរួសបទ	ចាំមិនស្នាត់មាត់មិនស្តែងថ្លែងមិនបាន
ដូចមនុស្សគយល់សប្តិដឹងសព្វស្ថាន	ថ្លែងពុំបានរំខានចិត្តអ៊ុះអ៊ុះអើយ ។

(លោកនីតិ ៣៨)

សព្វបំបែកដូច កញ្ញា

សទ្ធា = សទ្ធា ជំនឿ, មេធា = ប្រាជ្ញា, បញ្ញា = បញ្ញា ប្រាជ្ញា, វិជ្ជា = ចំណេះវិទ្យា, ចិន្តា = គំនិត, មន្តា = ប្រាជ្ញា, វិណា = ពិណ ចាប៊ី, តណ្ហា = តណ្ហា, ឥច្ឆា = សេចក្តីប្រាថ្នា, មុច្ឆា = ការបាត់ស្មារតី, សន្តបំ, ឯជា = សេចក្តីត្រូវការ, មាយា = ពុតត្បុត, មេត្តា = មេត្តា, មត្តា = ប្រមាណ, សិក្ខា = ចំណុច ដែលគួរសិក្សា, ភិក្ខា = ចង្កាន់, ជង្សា = ស្នង, គីវា = ក, ជិវា = អណ្តាត, វាចា = វាចា, នាយា = ម្លប់ ស្រមោល អាសា = សេចក្តីសង្ឃឹម, គង្គា = ទន្លេគង្គា, នាវា = ទូក សំពៅ កប៉ាល់, គាថា = គាថា, សេនា = កងទ័ព, លេខា = គំនូស ចំណារ, សាលា = រោង, មាលា = កម្រងផ្កា, វេលា = ត្រើយ ពេល ពេលវេលា, បូជា = ការបូជា, ខិទ្ធា = ការលេង ល្បែង កីឡា, បិបាសា = សេចក្តីស្រេក, វេទនា = សំណោយ, សញ្ញា = ឈ្មោះ, ចេតនា = ចេតនា, តសិនា = ចំណង់, បជា = ពួកសត្វ ប្រជាជន, ទេវតា = ទេព្តា, វដ្តកា = សត្វក្រ្រួច, គោធា = ទន្សូង, ពលាកា = កុក, បរិសា = បរិស័ទ, សភា = ទីប្រជុំ សភា, ឧកា = ចៃ, សេជាលិកា = សារាយ កន្ទួតព្រៃ លង្កា = កោះលង្កា, សលាកា = ស្លាក ខ្មាច់ ឆ្នោត, វាលិកា = ខ្សាច់, សិខា = អណ្តាតភ្លើង, វិសាខា = ផ្កាយវិសាខា, វិសិខា = ថ្នល់, សាខា = មែក, វចា = ប្រទាល, វញ្ញា = ស្រីអារ, ជជា = កណ្តាញ់សក់ ផ្ទួងសក់, យជា = ពួក បន ក្រុម ហ្វូង, ជេដ្ឋា = ផ្កាយជេដ្ឋា, សោណ្ហា = ប្រមោយដី, វិតណ្ហា = ពាក្យមិច្ឆាទិដ្ឋិ, ករុណា = សេចក្តី អាណិត, វនិតា = ស្រីក្រមុំ, លតា = វល្លី, កថា = រឿង, និទ្ធា = ដំណេក, សុធា = កំបោរស, រាធា = ផ្កាយភ្លោក, វាសនា = សំណាង, សីសបា = ដើមធ្នង់, បបា = រោងទឹកជីក, បភា = ពន្លឺ, សីមា = សីមា, ខមា = អំណត់, ជាយា = ប្រពន្ធ, ខត្តិយា = ក្សត្រី, សក្ខរា = ដុំក្រួស, សុរា = ស្រា, ទោលា = ទោង អង្រើង, តុលា = ជញ្ជីង, សិលា = ថ្ម, លីលា = ដំណើរយាងយាស, លាលា = ទឹកមាត់, ឯលា = ទឹកមាត់, មេខលា = ខ្សែក្រវាត់, កលា = បំណែក, វឡាវា = សត្វលា, អលម្ពសា = ឈ្មោះទេព កញ្ញា, មូសា = មេពុម្ព, មញ្ជូសា = ហឹប, សុលសា = នាងសុលសា, ទិសា = ទិស, នាសា = ច្រមុះ, ជុណ្ហា = ខែភ្លឺ ខ្មើត, គុហា = ល្អាង រូងភ្នំ, ល្បហា = សេចក្តីព្យាយាម, លសិកា = សំបោរ, វសុធា = ផែនដី ។

* * * * *

រត្តិ [រាត្រី] ឥការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	រត្តិ	រត្តី រត្តិយោ រត្សា
អា.	រត្តិ	រត្តី រត្តិយោ
ទុ.	រត្តិ	រត្តី រត្តិយោ
ត.	រត្តិយា	រត្តិហិ-រត្តិភិ រត្តិហិ-រត្តិភិ
ច.	រត្តិយា	រត្តិនំ រត្តិនំ
មី.	រត្តិយា រត្សា	រត្តិហិ-រត្តិភិ រត្តិហិ-រត្តិភិ
ឆ.	រត្តិយា	រត្តិនំ រត្តិនំ
ស.	រត្សំ រត្តិយំ រត្សា រត្តិ រត្តា រត្តិយា	រត្តិសុ រត្តិសុ

បត្តិ [ចំណែកបុណ្យ] ឥការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	បត្តិ	បត្តី បត្តិយោ
អា.	បត្តិ	បត្តី បត្តិយោ
ទុ.	បត្តិ	បត្តី បត្តិយោ
ត.	បត្តិយា	បត្តិហិ-បត្តិភិ បត្តិហិ-បត្តិភិ
ច.	បត្តិយា	បត្តិនំ បត្តិនំ
មី.	បត្តិយា	បត្តិហិ-បត្តិភិ បត្តិហិ-បត្តិភិ
ឆ.	បត្តិយា	បត្តិនំ បត្តិនំ
ស.	បត្តិយំ បត្តិយា	បត្តិសុ បត្តិសុ

សព្វបំបែកដូច រត្តិ

បត្តិ យុត្តិ វត្តិ កិត្តិ មុត្តិ តិត្តិ ខន្តិ កន្តិ

សន្តិ តន្តិ សិទ្ធិ សុទ្ធិ ឥទ្ធិ វុទ្ធិ ពុទ្ធិ ពោធិ.

ភូមិ ជាតិ បីតិ សូតិ នន្ទិ សន្ទិ សាណិ កោដិ

ទិដ្ឋិ វុដ្ឋិ តុដ្ឋិ យដ្ឋិ បាឡិ អាឡិ នាឡិ កេឡិ.

សតិ មតិ គតិ ចុតិ, ធិតិ យុវតិ វិកតិ, រតិ រុចិ រស្មិ អសនិ, វសនិ ឱសធិ អង្គុលិ ធូលិ, ទុន្ទភិ ទោណិ អដិ ឆវិ អាទីនិ ឥការន្តនាមាសិ.

(រៀបរយលេខរូប រក្សា ក្នុង បឋមា, រក្សា ក្នុង បញ្ចមី និង រក្សា រត្យំ រត្តិ រត្តា ក្នុង សត្តមី ក្រៅពីនេះ បំបែក ដូច រត្តិ)

* * * * *

បត្តិ = ទាហានជើងគោក, យុត្តិ = សេចក្តីសមគួរ, វត្តិ = ពាក្យអធិប្បាយសូត្រ, កិត្តិ = កិត្តិនាម, មុត្តិ = សេចក្តីរួចផុត, តិត្តិ = សេចក្តីឆ្កែត, ខន្តិ = អំណត់, កន្តិ = សម្រស់, សន្តិ = សេចក្តីស្ងប់, តន្តិ = បែបផែន, សិទ្ធិ = សេចក្តីសម្រេច, សុទ្ធិ = សេចក្តីបរិសុទ្ធ, ឥទ្ធិ = ឫទ្ធិ, វុទ្ធិ = សេចក្តីចម្រើន, ពុទ្ធិ = ប្រើជា, ពោធិ = ការត្រាស់ដឹង, ភូមិ = ផែនដី, ជាតិ = ការកើត, ប្រភេទ, បីតិ = សេចក្តីឆ្កែតចិត្ត, សូតិ = ការកើត, នន្ទិ = សេចក្តីភ្លើតភ្លើន, សន្ទិ = បដិសន្ធិ, សាណិ = រាំងនន, កោដិ = ចុង កោដិ, ទិដ្ឋិ = គំហើញ សេចក្តីយល់ឃើញ, វុដ្ឋិ = សេចក្តីចម្រើន, តុដ្ឋិ = អំណរ, យដ្ឋិ = ឈើច្រត់, បាឡិ = ជួរ រឹម បាឡិ, អាឡិ = ជួរ, នាឡិ = នាល, កេឡិ = ការលេង, សតិ = សេចក្តីរលឹក, មតិ = សេចក្តីយល់ដឹង, គតិ = ទំនេរ ការទៅ, ចុតិ = ការឃ្លាត ការច្យុត, ធិតិ = សេចក្តីប្រឹងប្រែង, យុវតិ = ស្រីជំទង់, វិកតិ = ការផ្លាស់ប្តូរ, រតិ = សេចក្តីត្រេកអរ, រុចិ = សេចក្តីគាប់ចិត្ត, រស្មិ = រស្មី, អសនិ = ធ្លេកបន្ទោរ, វសនិ = ក្រណាត់ សំពត់ ឱសធិ = ផ្កាយព្រឹក, អង្គុលិ = ម្រាមដៃ, ធូលិ = កំទេច ល្អង ធូលី, ទុន្ទភិ = ស្តារធំ, ទោណិ = ស្លុកឈើ, អដិ = ដងព្រៃ, ឆវិ = សម្បុរស្បែក ។

ឥត្តិ [ស្រី] ្លការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះស

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ឥត្តិ	ឥត្តិ ឥត្តិយោ
អា.	ឥត្តិ	ឥត្តិ ឥត្តិយោ
ឡ.	ឥត្តិយំ ឥត្តិ	ឥត្តិ ឥត្តិយោ
ត.	ឥត្តិយា	ឥត្តិហិ ឥត្តិភិ
ច.	ឥត្តិយា	ឥត្តិនំ
មី.	ឥត្តិយា	ឥត្តិហិ ឥត្តិភិ
ឆ.	ឥត្តិយា	ឥត្តិនំ
ស.	ឥត្តិយំ ឥត្តិយា	ឥត្តិសុ

នទី [ស្ទឹង] ្លការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	នទី	នទី នន្ទោ នទិយោ
អា.	នទី	នទី នន្ទោ នទិយោ
ឡ.	នទិយំ នទី	នទី នន្ទោ នទិយោ
ត.	នន្ទោ នទិយា	នទីហិ នទីភិ
ច.	នន្ទោ នទិយា	នទិនំ
មី.	នន្ទោ នទិយា	នទីហិ នទីភិ
ឆ.	នន្ទោ នទិយា	នទិនំ
ស.	នន្ទំ នទិយំ នទិយា	នទិសុ

សព្វបំបែក ឥត្តិ

មហី វេតរណី វាបី	បាដលី កទលី យដី
នារី កុមារី តរុណី	វារុណី ព្រាហ្មណី សខី.
គន្ធព្វី កិន្ធវី នាគី	ទេវី យក្ខី អដិ មិគី
វានី សូករី សីហី	ហំសី កាកី ច កុក្កដី.

មានវី, នារីកី, វេនតេយ្យ, គោតមី, គុណវតី, កុលវតី, សីលវតី, យសវតី, រូបវតី, សតិមតី, គោមតី, មហតី, ភោតី, ភិក្ខុនី, គហបតានី, រាជិនី, ទណ្ឌិនី, ហត្ថិនី, មេធាវិនី, តបស្សិនី, បិយភាណិនី, ភយទស្សាវិនី, កុត្តាវិនី, ធម្មចារិនី, បរចិត្តវិទុនី, យក្ខិនី, សីហិនី, មាតុលានី, អយ្យកានី, វុណានី ។

* * * * *

មហី = ផែនដី, វេតរណី = ស្ទឹងវេតរណី, វាបី = បឹង, បាដលី = ដើមច្រនៀង, កទលី = ដើមចេក, យដី = ក្នុងទឹក, នារី = ស្រី, កុមារី = ក្មេងស្រី, តរុណី = ក្រមុំ, វារុណី = ធ្មប់, ព្រាហ្មណី = ព្រាហ្មណី, សខី = ម្រាក់ (មិត្តស្រី សម្លាញ់ស្រី), គន្ធព្វី = នាងគន្ធព្វី, កិន្ធវី = នាងកិន្ធវី, នាគី = នាងនាគ, ទេវី = ព្រះរាជិនី, យក្ខី = នាងយក្ស, អដិ = ពពែញី, មិគី = ក្តាន់ញី, វានី = ស្វាញី, សូករី = ជ្រូកញី, សីហី = តោញី, ហំសី = ហង្សញី, កាកី = ក្តែកញី, កុក្កដី = មាន់ញី ។

នៅក្បែរបណ្ឌិតមិនស្វែងវិជ្ជា

<p>យាវជីវម្បិ ចេ ពាលោ ន សោ ធម្មំ វិជានាតិ</p> <p>ពាលខ្លៅចូលទៅផងបណ្ឌិត មិនដឹងរសធម៌អាថ៌ជាឯក</p>	<p>បណ្ឌិតំ បយិរុបាសតិ ទព្វិ សុបរសំ យថា.</p> <p>ត្រាអស់ជីវិតលង់អនេក ដូចវែកមិនដឹងរសសម្ប ។</p> <p style="text-align: right;">(លោកនីតិ ២៥)</p>
---	--

បុថវី [ផែនដី] ព្រះការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	បុថវី	បុថវី បុថវិយោ
អា.	បុថវិ	បុថវី បុថវិយោ
ឡ.	បុថវិយំ បុថវី	បុថវី បុថវិយោ
ត.	បុថវិយា	បុថវីហិ បុថវីភិ
ច.	បុថព្យា បុថវិយា	បុថវីនំ
មី.	បុថព្យា បុថវិយា	បុថវីហិ បុថវីភិ
ឆ.	បុថព្យា បុថវិយា	បុថវីនំ
ស.	បុថព្យំ បុថវិយំ បុថវិយា	បុថវីសុ

[បុថវី បុថវី បុថវី បុថវី មានន័យដូចគ្នា គឺ ផែនដី]

គារី [គោញ្យ] ព្រះការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គារី	គារី គារិយោ
អា.	គារិ	គារី គារិយោ
ឡ.	គារិយំ គារី	គារី គារិយោ
ត.	គារិយា	គារីហិ គារីភិ
ច.	គារិយា	គារីនំ
មី.	គារិយា	គារីហិ គារីភិ
ឆ.	គារិយា	គារីនំ
ស.	គារិយំ គារិយា	គារីសុ

គុណវតី [ស្ត្រីដែលមានគុណ] ្លៀការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គុណវតី	គុណវតី គុណវតិយោ
អា.	គុណវតិ	គុណវតី គុណវតិយោ
ឡ.	គុណវតិយំ គុណវតី	គុណវតី គុណវតិយោ
ត.	គុណវតិយា	គុណវតីហិ គុណវតីភិ
ច.	គុណវតិយា	គុណវតីនំ
មី.	គុណវតិយា	គុណវតីហិ គុណវតីភិ
ឆ.	គុណវតិយា	គុណវតីនំ
ស.	គុណវតិយំ គុណវតិយា	គុណវតីសុ

គុណវន្តី [ស្ត្រីដែលមានគុណ] ្លៀការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គុណវន្តី	គុណវន្តី គុណវន្តិយោ
អា.	គុណវន្តិ	គុណវន្តី គុណវន្តិយោ
ឡ.	គុណវន្តិយំ គុណវន្តី	គុណវន្តី គុណវន្តិយោ
ត.	គុណវន្តិយា	គុណវន្តីហិ គុណវន្តីភិ
ច.	គុណវន្តិយា	គុណវន្តីនំ
មី.	គុណវន្តិយា	គុណវន្តីហិ គុណវន្តីភិ
ឆ.	គុណវន្តិយា	គុណវន្តីនំ
ស.	គុណវន្តិយំ គុណវន្តិយា	គុណវន្តីសុ

សព្វបំបែកដូច គុណវតី

មានី = មនុស្សស្រី, នារីកី = ស្រីដែលឆ្កងដោយទូក, វេនតេយ្យី = ធីតានាងវិន្តា, គោតមី = ធីតានាង
គោតមី, គុណវតី = ស្រីដែលមានគុណ, កុលវតី = ស្រីដែលមានត្រកូល, សីលវតី = ស្រីដែលមាន
សីល, យសវតី = ស្រីដែលមានយស, រូបវតី = ស្រីដែលមានរូបសម្រស់, សតិមតី = ស្រីដែលមាន
ស្មារតីល្អ, គោមតី = ស្រីដែលមានគោច្រើន, មហាតី = ស្រីដែលបូជា ធំ, ភោតី = នាងដ៏ចម្រើន, ភិក្ខុនី =
ភិក្ខុនី, គហបតានី = ស្រីម្ចាស់ផ្ទះ, ភិក្ខុនី = ភិក្ខុនី, រាជិនី = ស្តេចស្រី, ទណ្ឌិនី = ស្រីដែលមានឈើច្រត់,
ហត្ថិនី = ដំរីញី, មេធាវិនី = ស្រីដែលមានប្រាជ្ញា, តបស្សិនី = ស្រីដែលមានតបៈ, បិយភាណិនី = ស្រី
ដែលនិយាយសំដីពីរោះ, ភយទស្សាវិនី = ស្រីដែលឃើញគ្រោះភ័យ, ភុត្តាវិនី = ស្រីដែលបរិភោគ,
ធម្មចារិនី = ស្រីដែលប្រព្រឹត្តធម៌, បរិច្ឆារិនី = ស្រីដែលដឹងចិត្តអ្នកដទៃ, យក្ខិនី = ស្រីយក្ស, សីហិនី =
គោញី, មាតុលានី = មីង, អយ្យកានី = យាយ, វុណានី = ជាយារបស់ព្រះវុណា ។

* * * * *

គច្ឆន្តិ [កំពុងទៅ] រៀការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គច្ឆន្តិ	គច្ឆន្តិ គច្ឆន្តិយោ
អា.	គច្ឆន្តិ	គច្ឆន្តិ គច្ឆន្តិយោ
ឡ.	គច្ឆន្តិយំ គច្ឆន្តិ	គច្ឆន្តិ គច្ឆន្តិយោ
ត.	គច្ឆន្តិយា	គច្ឆន្តិហិ គច្ឆន្តិភិ
ច.	គច្ឆន្តិយា	គច្ឆន្តិនំ
ម.	គច្ឆន្តិយា	គច្ឆន្តិហិ គច្ឆន្តិភិ
ឆ.	គច្ឆន្តិយា	គច្ឆន្តិនំ
ស.	គច្ឆន្តិយា គច្ឆន្តិយំ	គច្ឆន្តិសុ

ករោន្តិ [កំពុងធ្វើ] រៀការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ករោន្តិ	ករោន្តិ ករោន្តិយោ
អា.	ករោន្តិ	ករោន្តិ ករោន្តិយោ
ឡ.	ករោន្តិយំ ករោន្តិ	ករោន្តិ ករោន្តិយោ
ត.	ករោន្តិយា	ករោន្តិហិ ករោន្តិភិ
ច.	ករោន្តិយា	ករោន្តិនំ
ម.	ករោន្តិយា	ករោន្តិហិ ករោន្តិភិ
ឆ.	ករោន្តិយា	ករោន្តិនំ
ស.	ករោន្តិយា ករោន្តិយំ	ករោន្តិសុ

បោក្ខរណី [ស្រះឈូក] ្លៀការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.	ពហុ.
ប. បោក្ខរណី	បោក្ខរណី បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយោ
អា. បោក្ខរណិ	បោក្ខរណី បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយោ
ឡ. បោក្ខរណិយំ បោក្ខរណី	បោក្ខរណី បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយោ
ត. បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយា	បោក្ខរណីហិ បោក្ខរណីភិ
ច. បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយា	បោក្ខរណីនំ
មី. បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយា	បោក្ខរណីហិ បោក្ខរណីភិ
ឆ. បោក្ខរញ្ញា បោក្ខរណិយា	បោក្ខរណីនំ
ស. បោក្ខរញ្ញំ បោក្ខរណិយំ បោក្ខរណិយា	បោក្ខរណីសុ

យាគ [បបរ] ឧការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក. ពហុ.	
ប. យាគ	យាគ យាគយោ
អា. យាគ	យាគ យាគយោ
ឡ. យាគំ	យាគ យាគយោ
ត. យាគយា	យាគហិ-យាគភិ យាគហិ-យាគភិ
ច. យាគយា	យាគនំ យាគនំ
មី. យាគយា	យាគហិ-យាគភិ យាគហិ-យាគភិ
ឆ. យាគយា	យាគនំ យាគនំ
ស. យាគយំ យាគយា	យាគសុ យាគសុ

សព្វបំបែក យាគ

យាគ ធាតុ កាសុ ធនុ ទទុ កណ្ត កណ្ត ច

រដ្ឋ សស្ស បិយង្គឡ- ត្យការន្តិកា តថា.

* * * * *

យាគ = បបរ, ធាតុ = អ្នកទ្រទ្រង់ អ្នកបង្កើត កាសុ = រណ្តៅ, ធនុ = មេគោទឹកដោះ, ទទុ = ស្រែង,
កណ្ត = រោគភ្លី, កណ្ត = ដំរីញី, រដ្ឋ = ខ្សែ, សស្ស = ម៉ែក្មេក, បិយង្គ = ដើមប្រយង្គ, ឡ = ផ្កាយ,
ឧតុ = រដូវ ។

* * * * *

មាតុ [មាតា] ឧការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. មាតា	មាតរា
អា. មាត មាតា	មាតរា
ទុ. មាតរំ	មាតរេ មាតរា
ត. មាតរា មាតុយា មត្យា	មាតរេហិ-មាតរេភិ មាតុហិ-មាតុភិ មាតុហិ-មាតុភិ
ច. មាតុ មាតុស្ស មាតុយា	មាតរានំ មាតានំ មាតុនំ មាតុនំ
មី. មាតរា មាតុយា	មាតរេហិ-មាតរេភិ មាតុហិ-មាតុភិ មាតុហិ-មាតុភិ
ឆ. មាតុ មាតុស្ស មាតុយា	មាតរានំ មាតានំ មាតុនំ មាតុនំ
ស. មាតរិ	មាតរេសុ មាតុសុ មាតុសុ

ជីតុ (កូនស្រី) និង ទុហិតុ (កូនស្រី) បំបែកដូច មាតុ

ជម្ពូ [ដើមព្រីង] ឧការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ជម្ពូ	ជម្ពូ ជម្ពុយោ
អា. ជម្ពូ	ជម្ពូ ជម្ពុយោ
ទុ. ជម្ពុំ	ជម្ពូ ជម្ពុយោ
ត. ជម្ពុយា	ជម្ពូហិ ជម្ពូភិ
ច. ជម្ពុយា	ជម្ពូនំ
មី. ជម្ពុយា	ជម្ពូហិ ជម្ពូភិ
ឆ. ជម្ពុយា	ជម្ពូនំ
ស. ជម្ពុយំ ជម្ពុយា	ជម្ពូសុ

សព្ទបំបែក ជម្ពូ

វេជ្ជ ជម្ពូ ចម្ពូ កច្ចូ សរក្ខូ សរពូ សុក្ខូ
 វាម្យូ នាគនាស្សូ សុតន្តការអន្តកា.

* * * * *

វេជ្ជ = កូនក្រមុំ, កូនប្រសាស្រី, ជម្ពូ = ព្រីង, ចម្ពូ = កងទ័ព, កច្ចូ = កមរមាស់, សរក្ខូ = ស្ទឹងសរក្ខូ, សរពូ = តុកកែ, ជីងចក់, សុក្ខូ = ស្រីមានចិញ្ចើមស្អាត, វាម្យូ = ស្រីមានភ្លៅស្អាត, នាគនាស្សូ = ស្រីមានភ្លៅស្អាតដូចប្រមោយដំរី, សុតន្ត = ស្រីមានរាងស្អាត ។

* * * * *

គោ [គោញី] ឱការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គោ	គោវា គោវា
អា.	គោ	គោវា គោវា
ឡ.	គោវុំ គោវុំ គោវុំ	គោវា គោវា
ត.	គោវេន គោវេន	គោហិ គោភិ
ច.	គោវស្ស គោវស្ស	គោវុំ គោវុំ គោវុំ
មី.	គោវា គោវស្មា គោវម្ពា គោវា គោវស្មា គោវម្ពា	គោហិ គោភិ
ឆ.	គោវស្ស គោវស្ស	គោវុំ គោវុំ គោវុំ
ស.	គោវេ គោវស្មី គោវម្មិ គោវេ គោវស្មី គោវម្មិ	គោវេសុ គោវេសុ គោវេសុ

សង្គហគាថា

កញ្ញា រត្និ នទី ឥត្ថិ មាតុលានី ច ភិក្ខុនី
ទណ្ឌិនី យាគុ មាតា ច ជម្ពូ គោតិវ្តិសង្គហោ.

សរុបការន្តឥត្ថិលិង្គ

កញ្ញា អារន្ត ឥ., អម្មា អាការន្ត ឥ., រត្និ ឥការន្ត ឥ., បត្តិ ឥការន្ត ឥ., ឥត្ថិ វ្យាការន្ត ឥ., មាតុលានី វ្យាការន្ត ឥ., ភិក្ខុនី វ្យាការន្ត ឥ., នទី វ្យាការន្ត ឥ., បុថវី វ្យាការន្ត ឥ., គាវី វ្យាការន្ត ឥ., គុណវតី វ្យាការន្ត ឥ., គុណវន្តី វ្យាការន្ត ឥ., គច្ឆន្តី វ្យាការន្ត ឥ., កោន្តី វ្យាការន្ត ឥ., បោក្ខករណី វ្យាការន្ត ឥ., យាគុ ឧការន្ត ឥ., មាតុ ឧការន្ត ឥ., ជម្ពូ ឧការន្ត ឥ., គោ ឱការន្ត ឥ. ។

* * * * *

៣. នប្បសកលិង្គ

ចិត្ត [ចិត្ត] អការន្ត នប្ប. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ចិត្តំ	ចិត្តា ចិត្តានិ
អា.	ចិត្ត	ចិត្តា ចិត្តានិ
ឡ.	ចិត្តំ	ចិត្តេ ចិត្តានិ
ត.	ចិត្តេន	ចិត្តេហិ ចិត្តេភិ
ច.	ចិត្តស្ស	ចិត្តានំ
មី.	ចិត្តា ចិត្តស្ថា ចិត្តម្ហា	ចិត្តេហិ ចិត្តេភិ
ឆ.	ចិត្តស្ស	ចិត្តានំ
ស.	ចិត្តេ ចិត្តស្ថី ចិត្តម្ហិ	ចិត្តេសុ

កម្ម [កម្ម,អំពើ ទង្វើ,ការងារ] អការន្ត នប្ប. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	កម្មំ	កម្មា កម្មានិ
អា.	កម្ម	កម្មា កម្មានិ
ឡ.	កម្មំ	កម្មេ កម្មានិ
ត.	កម្មុនា កម្មុនា កម្មេន	កម្មេហិ កម្មេភិ
ច.	កម្មុនោ កម្មុស្ស	កម្មានំ
មី.	កម្មុនា កម្មា កម្មុស្ថា កម្មុម្ហា	កម្មេហិ កម្មេភិ
ឆ.	កម្មុនោ កម្មុស្ស	កម្មានំ
ស.	កម្មុនិ កម្មេ កម្មុស្ថី កម្មុម្ហិ	កម្មេសុ

សព្វបំបែកដូច ចិត្ត

បុញ្ញ បាប ផល រូប សាធនំ,	សោត យាន សុខ ទុក្ខ ការណំ
ទាន សីល ធន ឈាន លោចនំ,	មូល កូល ពល ជាល មង្គលំ.
នឡិន លិង្គ មុខង្គ ជលម្ពុជំ	បុលិន ធម្ម ហិរញ្ញ បទាមតំ
បទុម បណ្ណ សុសាន វនាយុជំ	ហទយ ចីវរ វត្ថ កុលិន្ទ្រិយំ.

នយន វទន យានោទាន សោបាន បានំ
 ភវន ភវន លោហាលាត តុណ្ណាណ្ណ បីបំ
 ករណ មរណ ញាណារម្មណារញ្ញ តាណំ
 ចរណ នគរ តីវច្ឆត្ត ធិទ្វោទកានិ. (បទរូបសិទ្ធិ)

ចិត្តមស្សទ្ធមាបានំ	បុញ្ញំ បាបំ បទំ មុខំ
លោហាលាតំ កុលំ កូលំ	នឡិនំ បុលិនាយុជំ
តុណ្ណាណ្ណំ បត្តនំ បីបំ	ភវនំ ភវនំ វនំ
រូបំ កម្មំ ផលំ សោតំ	យានំ ករណការណំ
សុខំ ទុក្ខំ ធនំ ទានំ	សីលំ ឈានំ ពលំ ផលំ
លោចនំ មកុដំ មូលំ	លិង្គង្គំ បទុមម្ពុជំ
បណ្ណំ ធម្មាមតំ ជាលំ	ហិរញ្ញំ ហទយិន្ទ្រិយំ
សុសានំ ចីវរំ វត្ថំ	នយនំ វទនោទកំ
យានុយ្យានុទ្ធានំ បានំ	សោបានំ តីវសាធនំ
ញាណារម្មណាលម្ពុនំ	តាណារញ្ញំ យរំ គហំ
ចរណំ នគរំ ឆត្តំ	ធិទ្ធិំ មរណមាននំ ។ (កថាយនសុត្តត្ថៈ)

សព្វបំបែកដូច ចិត្ត

បុញ្ញ = បុណ្យ, បាប = បាប, ផល = ផល ផ្លែ, រូប = រូប, សាធន = សេចក្តីសម្រេច, សោត = ត្រចៀក, យាន = ច្រមុះ, សុខ = សុខ, ទុក្ខ = ទុក្ខ, ការណ = ហេតុ, ទាន = ការឲ្យ, សីល = សីល, ធន = ទ្រព្យ លុយ, ឈាន = ឈាន, លោចន = កែវភ្នែក, មូល = ឫស, កូល = ប្រាំង, ពល = កម្លាំង ជាល = សំណាញ់ មង្គល = មង្គល, នឡិវន = ផ្កាយក, លិង្គ = គ្រឿងសម្គាល់ ភេទ, មុខ = មាត់, អង្គ = អវយវៈ ជល = ទឹក, អម្ពជ = ផ្កាយក, បុលិន = ខ្សាច់, ធម្ម = ស្រូវ, ហិរញ្ញ = ប្រាក់, បទ = ជើង, អមត = និព្វាន, បទុម = ផ្កាយក, បណ្ណ = ស្លឹកឈើ, សុសាន = ប៉ានា, វន = ព្រៃ, អាយុធ = អារុធ, ហទយ = បេះដូង, ចីវរ = ចីវរ, វត្ថុ = សំពត់, កុល = ត្រកូល, ឥន្ទ្រិយ = ឥន្ទ្រិយ័, នយន = ភ្នែក, វទន = មាត់, យាន = យានពាហនៈ, ឧទាន = ពាក្យបន្លឺ, សោបាន = ជណ្តើរ, បាន = ទឹកភេសជ្ជៈ, កវន = បន្ទប់ លំនៅ កវន = លោក, លោហ = លោហៈ, អលាត = ដុំភ្លើង, តុណ្ណ = ចំពុះ, អណ្ណ = ពង ស៊ិត, បីប = កៅអី តាំង ជើងតាំង ជើងម៉ា, ករណ = វត្ថុជាគ្រឿងធ្វើ, មរណ = សេចក្តីស្លាប់, ញាណ = ចំណេះដឹង, អារម្មណ = អារម្មណ៍, អរញ្ញ = ព្រៃ, តាណ = គ្រឿងការពារ ទីពឹង ចរណ = ជើង, នគរ = ក្រុង ខែត្រ, តីរ = ត្រើយ, ឆត្ត = ឆត្រ, ឆិទ្ធ = ប្រហោង, ឧទក = ទឹក, ចិត្ត = ចិត្ត, អស្សទ្ធ = ត្រកូលឥត សទ្ធា, អាបាន = តៀមស្រា, បត្តន = កំពង់ផែ, មកុជ = មុជ, ឧយ្យាន = ឧទ្យាន, ឧទ្ធាន = ចំណង ជើង, អាលម្ពន = អារម្មណ៍ តំណោង, យរ = ផ្ទះ, គហ = ផ្ទះ, អានន = មុខ ។

ថាម [កម្លាំង,ថាមពល] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ថាម័	ថាមា ថាមានិ
អា.	ថាម	ថាមា ថាមានិ
ទុ.	ថាម័	ថាមេ ថាមានិ
ត.	ថាមសា ថាមេន ថាមុនា	ថាមេហិ ថាមេភិ
ច.	ថាមសោ ថាមស្ស ថាមុនោ	ថាមានំ
មី.	ថាមា ថាមស្នា ថាមម្ហា ថាមុនា	ថាមេហិ ថាមេភិ
ឆ.	ថាមសោ ថាមស្ស ថាមុនោ	ថាមានំ
ស.	ថាមសិ ថាមេ ថាមស្នី ថាមម្ហិ	ថាមេសុ

អទ្ធិ [ផ្លូវឆ្ងាយ,កាលយុវអវ្យែង] អការន្ត ប៉ុ. នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អទ្ធិ/អទ្ធិំ	អទ្ធិា អទ្ធិានោ/អទ្ធិានិ
អា.	អទ្ធិ	អទ្ធិា អទ្ធិានោ/អទ្ធិានិ
ទុ.	អទ្ធិានំ	អទ្ធិានេ អទ្ធិានោ/អទ្ធិានិ
ត.	អទ្ធិនា	អទ្ធិានេហិ អទ្ធិានេភិ
ច.	អទ្ធិនោ	អទ្ធិានំ
មី.	អទ្ធិនា	អទ្ធិានេហិ អទ្ធិានេភិ
ឆ.	អទ្ធិនោ	អទ្ធិានំ
ស.	អទ្ធិនិ អទ្ធិានេ	អទ្ធិានេសុ

គុណវន្ត [ដែលមានគុណ] ឧការន្ត នបុំ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គុណវំ	គុណវន្តិ គុណវន្តានិ
អា.	គុណវំ គុណវំ គុណវា	គុណវន្តិ គុណវន្តានិ
ទុ.	គុណវន្តំ	គុណវន្តេ គុណវន្តានិ
ត.	គុណវតា គុណវន្តេន	គុណវន្តេហិ គុណវន្តេភិ
ច.	គុណវតោ គុណវន្តស្ស	គុណវតំ គុណវន្តានំ
មី.	គុណវតា គុណវន្តា គុណវន្តស្នា គុណវន្តម្ហា	គុណវន្តេហិ គុណវន្តេភិ
ឆ.	គុណវតោ គុណវន្តស្ស	គុណវតំ គុណវន្តានំ
ស.	គុណវតិ គុណវន្តេ គុណវន្តស្មី គុណវន្តម្ហិ	គុណវន្តេសុ

គច្ឆន្ត [កំពុងទៅ] អការន្ត នបុំ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	គច្ឆំ គច្ឆន្តំ	គច្ឆន្តា គច្ឆន្តានិ
អា.	គច្ឆំ គច្ឆ គច្ឆា	គច្ឆន្តា គច្ឆន្តានិ
ទុ.	គច្ឆន្តំ	គច្ឆន្តេ គច្ឆន្តានិ
ត.	គច្ឆតា គច្ឆន្តេន	គច្ឆន្តេហិ គច្ឆន្តេភិ
ច.	គច្ឆតោ គច្ឆន្តស្ស	គច្ឆតំ គច្ឆន្តានំ
មី.	គច្ឆតា គច្ឆន្តា គច្ឆន្តស្នា គច្ឆន្តម្ហា	គច្ឆន្តេហិ គច្ឆន្តេភិ
ឆ.	គច្ឆតោ គច្ឆន្តស្ស	គច្ឆតំ គច្ឆន្តានំ
ស.	គច្ឆតិ គច្ឆន្តេ គច្ឆន្តស្មី គច្ឆន្តម្ហិ	គច្ឆន្តេសុ

អស្សទ្វា [គ្មានសទ្វា] អាការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អស្សទ្ធុំ	អស្សទ្វា អស្សទ្វានិ
អា.	អស្សទ្វ	អស្សទ្វា អស្សទ្វានិ
ទុ.	អស្សទ្ធុំ	អស្សទ្វេ អស្សទ្វានិ
ត.	អស្សទ្វេន	អស្សទ្វេហិ អស្សទ្វេភិ
ច.	អស្សទ្វស្ស	អស្សទ្វានំ
មី.	អស្សទ្វា អស្សទ្វស្មា អស្សទ្វម្ហា	អស្សទ្វេហិ អស្សទ្វេភិ
ឆ.	អស្សទ្វស្ស	អស្សទ្វានំ
ស.	អស្សទ្វេ អស្សទ្វស្មី អស្សទ្វម្ហិ	អស្សទ្វេសុ

មុខនាសិកា [មាត់និងច្រមុះ] អាការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	
ប.	មុខនាសិកំ
អា.	មុខនាសិក
ទុ.	មុខនាសិកំ
ត.	មុខនាសិកេន
ច.	មុខនាសិកស្ស
មី.	មុខនាសិកា មុខនាសិកស្មា មុខនាសិកម្ហា
ឆ.	មុខនាសិកស្ស
ស.	មុខនាសិកេ មុខនាសិកស្មី មុខនាសិកម្ហិ

អដ្ឋិ [ឆ្លឹង, គ្រាប់ផ្លែឈើ] ឥការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អដ្ឋិ	អដ្ឋិ អដ្ឋិនិ
អា.	អដ្ឋិ	អដ្ឋិ អដ្ឋិនិ
ទុ.	អដ្ឋិ	អដ្ឋិ អដ្ឋិនិ
ត.	អដ្ឋិនា	អដ្ឋិហិ-អដ្ឋិភិ អដ្ឋិហិ-អដ្ឋិភិ
ច.	អដ្ឋិនោ អដ្ឋិស្ស	អដ្ឋិនំ អដ្ឋិនំ
មី.	អដ្ឋិនា អដ្ឋិស្មា អដ្ឋិម្ហា	អដ្ឋិហិ-អដ្ឋិភិ អដ្ឋិហិ-អដ្ឋិភិ
ឆ.	អដ្ឋិនោ អដ្ឋិស្ស	អដ្ឋិនំ អដ្ឋិនំ
ស.	អដ្ឋិស្មី អដ្ឋិម្ហិ	អដ្ឋិសុ អដ្ឋិសុ

សុខការី [ដែលធ្វើនូវសេចក្តីសុខ] ញ័ការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សុខការិ	សុខការី សុខការីនិ
អា.	សុខការិ	សុខការី សុខការីនិ
ទុ.	សុខការិនំ សុខការី	សុខការី សុខការីនិ
ត.	សុខការិនា	សុខការីហិ សុខការីភិ
ច.	សុខការិនោ សុខការិស្ស	សុខការីនំ
មី.	សុខការិនា សុខការិស្មា សុខការិម្ហា	សុខការីហិ សុខការីភិ
ឆ.	សុខការិនោ សុខការិស្ស	សុខការីនំ
ស.	សុខការិនិ សុខការិស្មី សុខការិម្ហិ	សុខការីសុ

សព្ទបំបែកដូច អដ្ឋិ

* * * * *

អដ្ឋិ សត្តិ ទធក្ខត្តិ វារិ សប្បិ នបុំសកា.

* * * * *

សត្តិ = ភ្លៅ, ទធិ = ទឹកដោះជួរ, វារិ = ទឹក, អក្ខិ = ភ្នែក, អច្ឆិ = ភ្នែក, អច្ឆិ = អណ្តាតភ្លើង,
សប្បិ = ទឹកដោះថ្នាំ ។

សព្ទបំបែកដូច សុខការី

សីយយាយី = អ្នកទៅលៀន, ព្រហ្មចារី = ព្រហ្មចារី, សច្ចវាទី = អ្នកនិយាយការពិត, បាបការី
= អ្នកធ្វើបាប, ធម្មចារី = អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ។

* * * * *

អាយុ [អាយុ] ឧកាវន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. អាយុ	អាយុ អាយុនិ
អា. អាយុ	អាយុ អាយុនិ
ទុ. អាយុំ	អាយុ អាយុនិ
ត. អាយុនា អាយុសា	អាយុហិ-អាយុភិ អាយុហិ-អាយុភិ
ច. អាយុនោ អាយុស្ស	អាយុនំ អាយុនំ
មី. អាយុនា អាយុស្នា អាយុម្ហា	អាយុហិ-អាយុភិ អាយុហិ-អាយុភិ
ឆ. អាយុនោ អាយុស្ស	អាយុនំ អាយុនំ
ស. អាយុស្នី អាយុម្ហិ	អាយុសុ អាយុសុ

គោត្រភូ [គោត្រភូ] ឧកាវន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. គោត្រភូ	គោត្រភូ គោត្រភូនិ
អា. គោត្រភូ	គោត្រភូ គោត្រភូនិ
ទុ. គោត្រភុំ	គោត្រភូ គោត្រភូនិ
ត. គោត្រភូនា	គោត្រភូហិ គោត្រភូភិ
ច. គោត្រភូនោ គោត្រភូស្ស	គោត្រភូនំ
មី. គោត្រភូនា គោត្រភូស្នា គោត្រភូម្ហា	គោត្រភូហិ គោត្រភូភិ
ឆ. គោត្រភូនោ គោត្រភូស្ស	គោត្រភូនំ
ស. គោត្រភូស្នី គោត្រភូម្ហិ	គោត្រភូសុ

អភិភូ, សយម្ភ, ធម្មញ្ញ បំបែកដូច គោត្រភូ

សព្វបំបែក ដូច អាយុ

អាយុ ចក្ខុ វសុ ទារុ

មធ្យម្ហុ តិបុ ហិង្ក ច

សិគ្គ មត្ត វត្ត ជត

សាលូស្ស ផលុ ពិន្ទ ច.

ចក្ខុ = ភ្នែក, វសុ = ទ្រព្យ, ធនុ = ធូ ស្នា, ទារុ = ឧស, តិបុ = សំណើហាំង, មធ្យ = ទឹកឃ្មុំ,
អម្ហុ = ទឹក, ហិង្ក = មហាហិង្ក, សិង្ក = ម្រុំ, វត្ត = រឿង វត្ត, មត្ត = ប្រេង ទឹកដោះរាវថ្លា, ជត = លំខ,
អស្សុ = ទឹកភ្នែក, សាលុ = ក្រអៅឈូក, ផលុ = ថ្នាំង, ពិន្ទុ = ចំណុច ពិន្ទុ និគ្គហិត ដំណាក់ទឹក

* * * * *

ចិត្តគោ [ដែលមានគោតពពាល] ឱការន្ត នបុំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ចិត្តគុ	ចិត្តគុ ចិត្តគុនិ
អា.	ចិត្តគុ	ចិត្តគុ ចិត្តគុនិ
ឡ.	ចិត្តគុ	ចិត្តគុ ចិត្តគុនិ
ត.	ចិត្តគុនា	ចិត្តគុហិ-ចិត្តគុភិ ចិត្តគុហិ-ចិត្តគុភិ
ច.	ចិត្តគុនោ ចិត្តគុស្ស	ចិត្តគុនំ ចិត្តគុនំ
មី.	ចិត្តគុនា ចិត្តគុស្នា ចិត្តគុម្ពា	ចិត្តគុហិ-ចិត្តគុភិ ចិត្តគុហិ-ចិត្តគុភិ
ឆ.	ចិត្តគុនោ ចិត្តគុស្ស	ចិត្តគុនំ ចិត្តគុនំ
ស.	ចិត្តគុស្នី ចិត្តគុម្ពិ	ចិត្តគុសុ ចិត្តគុសុ

នាម ៣ យ៉ាង

១. នាមបុណ្ណិក្ខ មាន ៧ ការន្ត គឺ បុរិសាទិគណៈ, សាទិគណៈ, អគ្គិយាទិគណៈ, ទណ្ឌិយាទិគណៈ, ភិក្ខុវាទិគណៈ, អភិភាទិគណៈ និង គោ សព្វ ។

២. នាមឥត្តិលិក្ខ មាន ៦ ការន្ត គឺ កញ្ញាទិគណៈ, រត្តិយាទិគណៈ, ឥត្តិយាទិគណៈ, យាគុអាទិគណៈ, ជម្ពូអាទិគណៈ និង គោ សព្វ ។

៣. នាមនបុំសកលិក្ខ មាន ៧ ការន្ត គឺ ចិត្តាទិគណៈ, អស្សុទ្ធាទិគណៈ, អដ្ឋាទិគណៈ, សុខការិយាទិគណៈ, អាយាទិគណៈ, គោត្រភាទិគណៈ និង ចិត្តគោ សព្វ ។

សង្គហគមន៍

ចិត្តំ កម្មញ្ញ អស្សន្ទ-

មថង្ខិ សុខការិ ច

អាយុ គោត្រភុ ធម្មញ្ញ

ចិត្តគូតិ នបំសកេ.

សរុបការន្តនបំសកលិង្គ

ចិត្ត អការន្ត នបំ, កម្ម អការន្ត នបំ, ថាម អការន្ត នបំ, អទ្ធិ អការន្ត នបំ, គុណវន្ត ឧការន្ត នបំ, គច្ឆន្ត អការន្ត នបំ, អស្សន្ទា អការន្ត នបំ, មុខនាសិកា អការន្ត នបំ, អង្គិ ឥការន្ត នបំ, សុខការី ញ្ញការន្ត នបំ, អាយុ ឧការន្ត នបំ, គោត្រភុ ឧការន្ត នបំ, ចិត្តគោ ឱការន្ត នបំ. ។

៤. សព្ទនាម

នាមដែលប្រើជំនួសនាមសព្ទបានទាំង ៣ លិង្គ ឈ្មោះថា សព្ទនាម ។ មាន ២៧ សព្ទ ចែកជា ៧ ក្រុម គឺ

១. សព្ទ (ទាំងពួង, ទាំងអស់, ទាំងមូល, ទាំងស្រុង, រាល់, គ្រប់), ឧភយ (ទាំងពីរ)

២. កតវ (ណា, មួយណា, ណាខ្លះ, ប៉ុន្មាន), កតម (ណា, មួយណា, ណាខ្លះ, ប៉ុន្មាន), តតវ (ក្រៅនេះ), អញ្ញ (ដទៃ), អញ្ញតវ (មួយរូប, មួយនាក់, មួយអង្គ, ន៉ាមួយ), អញ្ញតម (មួយរូប, មួយនាក់, មួយអង្គ, ន៉ាមួយ)

៣. បុព្ព (ទិសខាងកើត, ខាងមុខ), បវ (ទិសខាងលិច, ខាងក្រោយ), អបវ (ទិសខាងលិច, ខាងក្រោយ), ទក្ខិណ (ទិសខាងត្បូង, ខាងស្តាំ), ឧត្តរ (ទិសខាងជើង, ខាងលើ), អធវ (ទិសខាងក្រោម, ខាងក្រោម)

៤. យ (ន៉ា, ឯន៉ា), ត (នោះ), ឯត (ហ្នឹង, និះ, នុះ), តម (នេះ)

៥. អមុ (ឯណោះ), កី (អ្វី អ្នកណា), ឯក (មួយ), [ឯកច្ច (ពួកខ្លះ)]

៦. ឧភ (ទាំងពីរ), ទិ (ពីរ), តិ (បី), ចតុ (បួន)

៧. តម្ក (លោក, អ្នក, ឯង), អម្ក (យើង, ខ្ញុំ) [តាមគម្ពីរបទរូបសិទ្ធិ] ។

សទ្ធីនីតិបករណ៍ បទមាលា ប្រាប់ថា បុព្ព សព្ទជាដើម អាចជាសុទ្ធនាម(នាមនាម)បានទៀត គឺ បុព្ព (ខ្លះ, ប្រធាន), បវ (សត្រូវ, ប្រសើរ), ទក្ខិណ (ទក្ខិណា), ឧត្តរ (ប្រសើរ, ចម្លើយ, សំពត់ ដណ្តប់), អញ្ញ (អរហត្តផល) ។

តាមធម្មតា សព្ទនាមច្រើនតែប្រទះឃើញនៅក្នុងប្រយោគទី ២ ជាដើមទៅ ដើម្បីពោលដល់ បុគ្គល ឬ វត្ថុ ដែលបានពោលរួចមកហើយក្នុងប្រយោគមុន ដូចជា

បុរិសោ គាមំ គច្ឆតិ. បុរស ទៅ ភូមិ ។ សោ ភិក្ខុំ បស្សិត្វា វន្តតិ. គាត់ (បុរសនោះ) ឃើញ លោកហើយក៏សំពះ ។ ពាក្យថា សោ (គាត់, បុរសនោះ) មកពី ត សព្ទនាម + សិ វិភត្តិ ប្រើជំនួស បុរិសោ ដែលបានពោលរួចមកហើយក្នុងប្រយោគមុន ។

-កញ្ញា គាមំ គច្ឆតិ. ស្រីក្រមុំ ទៅ ភូមិ ។

- សា ភិក្ខុំ បស្សិត្វា វន្តតិ. នាង (កញ្ញានោះ) ឃើញលោកហើយក៏សំពះ ។

ពាក្យថា សា (នាង,កញ្ញានោះ) មកពី ត សព្ពនាម + សិ វិភត្តិ ប្រើជំនួស កញ្ញា ដែលបាន
ពោលរួចមកហើយក្នុងប្រយោគមុន ។

-ភិក្ខុនោ ចីវំ ហោតិ. ចីវរ របស់ភិក្ខុ មាន ។

-តំ អន្តរធាយតិ. វា បាត់ទៅ ។

ពាក្យថា តំ (វា,ចីវរនោះ) មកពី ត សព្ពនាម + សិ វិភត្តិ ប្រើជំនួស ចីវរ ដែលបានពោលរួច
មកហើយក្នុងប្រយោគមុន ។

សព្ព [ទាំងពួង] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សព្ពោ	សព្ពោ
អា.	សព្ព	សព្ពោ
ទុ.	សព្ពំ	សព្ពោ
ត.	សព្ពេន	សព្ពោហិ សព្ពេភិ
ច.	សព្ពស្ស	សព្ពោសំ សព្ពោសានំ
មី.	សព្ពស្មា សព្ពម្ហា	សព្ពោហិ សព្ពេភិ
ឆ.	សព្ពស្ស	សព្ពោសំ សព្ពោសានំ
ស.	សព្ពស្មី សព្ពម្ហិ	សព្ពោសុ

សព្ទ [ទាំងពួង] អាការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សព្ទ	សព្ទ សព្ទយោ
អា.	សព្ទ	សព្ទ សព្ទយោ
ឡ.	សព្ទ	សព្ទ សព្ទយោ
ត.	សព្ទយ	សព្ទហិ សព្ទភិ
ច.	សព្ទស្យា សព្ទយ	សព្ទសំ សព្ទសានំ
មី.	សព្ទយ	សព្ទហិ សព្ទភិ
ឆ.	សព្ទស្យា សព្ទយ	សព្ទសំ សព្ទសានំ
ស.	សព្ទស្យំ សព្ទយំ	សព្ទសុ

សព្ទ [ទាំងពួង] អាការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សព្ទ	សព្ទនិ
អា.	សព្ទ	សព្ទនិ
ឡ.	សព្ទ	សព្ទនិ
ត.	សព្ទន	សព្ទហិ សព្ទភិ
ច.	សព្ទស្យ	សព្ទសំ សព្ទសានំ
មី.	សព្ទស្មា សព្ទម្ហា	សព្ទហិ សព្ទភិ
ឆ.	សព្ទស្យ	សព្ទសំ សព្ទសានំ
ស.	សព្ទស្មី សព្ទម្ហិ	សព្ទសុ

កតវ, កតម, ឧភយ, ឥតវ, អញ្ញ, អញ្ញតវ, អញ្ញតម បំបែកដូច សព្ទ ទាំង ៣ លិង្គ ។

កតរកតម [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. កតរកតមេ កតរកតមា
- អា. កតរកតមេ កតរកតមា
- ឡ. កតរកតមេ
- ត. កតរកតមេហិ កតរកតមេភិ
- ច. កតរកតមានំ
- មី. កតរកតមេហិ កតរកតមេភិ
- ឆ. កតរកតមានំ
- ស. កតរកតមេសុ

កតរកតមា [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត តិ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. កតរកតមា កតរកតមាយោ
- អា. កតរកតមា កតរកតមាយោ
- ឡ. កតរកតមា កតរកតមាយោ
- ត. កតរកតមាហិ កតរកតមាភិ
- ច. កតរកតមានំ
- មី. កតរកតមាហិ កតរកតមាភិ
- ឆ. កតរកតមានំ
- ស. កតរកតមាសុ

កតរកតម [ពួកណាខ្លះ] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. កតរកតមានិ
- អា. កតរកតមានិ
- ឡ. កតរកតមានិ
- ត. កតរកតមេហិ កតរកតមេភិ
- ច. កតរកតមានំ
- មី. កតរកតមេហិ កតរកតមេភិ
- ឆ. កតរកតមានំ
- ស. កតរកតមេសុ

ហី រមតិ បំ	ហាំ រមតិ បោ
ថី រមតិ បុ	ខុ រមតិ ធំ.
ក្របីត្រេកខ្នាច	ហង្សរាជត្រេកស្រះ
ស្រីម្តុះត្រេកប្រុស	ភិក្ខុខ្ពស់ត្រេកធម៌ ។

អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អាទិ	អាទី អាទយោ
អា.	អាទិ	អាទី អាទយោ
ទុ.	អាទី	អាទី អាទយោ
ត.	អាទិនា	អាទីហិ អាទីភិ
ច.	អាទិនោ អាទិស្ស	អាទីនំ
មី.	អាទិនា អាទិស្នា អាទិម្ហា	អាទីហិ អាទីភិ
ឆ.	អាទិនោ អាទិស្ស	អាទីនំ
ស.	អាទី អាទោ អាទិស្ថី អាទិម្ហិ	អាទីសុ

អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អាទិ	អាទី អាទិយោ
អា.	អាទិ	អាទី អាទិយោ
ទុ.	អាទី	អាទី អាទិយោ
ត.	អាទិយា	អាទីហិ អាទីភិ
ច.	អាទិយា	អាទីនំ
មី.	អាទិយា	អាទីហិ អាទីភិ
ឆ.	អាទិយា	អាទីនំ
ស.	អាទិយំ អាទិយា	អាទីសុ

អាទិ [ខាងដើម,ជាដើម] ឥការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អាទិ	អាទី អាទីនិ
អា.	អាទិ	អាទី អាទីនិ
ទុ.	អាទី	អាទី អាទីនិ
ត.	អាទិនា	អាទីហិ អាទីភិ
ច.	អាទិនោ អាទិស្ស	អាទីនំ
មី.	អាទិនា អាទិស្នា អាទិម្ហា	អាទីហិ អាទីភិ
ឆ.	អាទិនោ អាទិស្ស	អាទីនំ
ស.	អាទី អាទោ អាទិស្នី អាទិម្ហិ	អាទីសុ

បុព្វ [ខាងមុខ] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	បុព្វា	បុព្វ បុព្វា
អា.	បុព្វ	បុព្វ បុព្វា
ទុ.	បុព្វំ	បុព្វ
ត.	បុព្វេន	បុព្វហិ បុព្វេភិ
ច.	បុព្វស្ស	បុព្វេសំ បុព្វេសានំ
មី.	បុព្វា បុព្វស្នា បុព្វម្ហា	បុព្វហិ បុព្វេភិ
ឆ.	បុព្វស្ស	បុព្វេសំ បុព្វេសានំ
ស.	បុព្វ បុព្វស្នី បុព្វម្ហិ	បុព្វេសុ

បុព្វ [ទិសខាងកើត] អាការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	បុព្វ	បុព្វ បុព្វាយោ
អា.	បុព្ព	បុព្វ បុព្វាយោ
ទុ.	បុព្ពំ	បុព្វ បុព្វាយោ
ត.	បុព្វាយ	បុព្វហិ បុព្វភិ
ច.	បុព្ពស្សា បុព្វាយ	បុព្ពសំ បុព្ពសានំ
មី.	បុព្វាយ	បុព្វហិ បុព្វភិ
ឆ.	បុព្ពស្សា បុព្វាយ	បុព្ពសំ បុព្ពសានំ
ស.	បុព្ពស្សំ បុព្វាយំ	បុព្ពសុ

បុព្ព [ខាងមុខ] អាការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	បុព្ពំ	បុព្ពានិ
អា.	បុព្ព	បុព្ពានិ
ទុ.	បុព្ពំ	បុព្ពានិ
ត.	បុព្ពេន	បុព្ពេហិ បុព្ពេភិ
ច.	បុព្ពស្ស	បុព្ពេសំ បុព្ពេសានំ
មី.	បុព្ពា បុព្ពស្មា បុព្ពម្ពា	បុព្ពេហិ បុព្ពេភិ
ឆ.	បុព្ពស្ស	បុព្ពេសំ បុព្ពេសានំ
ស.	បុព្ពេ បុព្ពេស្មី បុព្ពេម្ពិ	បុព្ពេសុ

បរ, អបរ, ទក្ខិណ, ឧត្តរ, អធរ បំបែកដូច បុព្ព ទាំង ៣ លិង្គ ។

បុព្វបទ [ខាងមុខនិងខាងក្រោយ] អាការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. បុព្វបទ បុព្វបទ
- អា. បុព្វបទ បុព្វបទ
- ឡ. បុព្វបទ
- ត. បុព្វបទហិ បុព្វបទភិ
- ច. បុព្វបទនំ
- មី. បុព្វបទហិ បុព្វបទភិ
- ឆ. បុព្វបទនំ
- ស. បុព្វបទសុ

បុព្វបទ [ទិសខាងកើតនិងទិសខាងលិច] អាការន្ត ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. បុព្វបទ បុព្វបទយោ
- អា. បុព្វបទ បុព្វបទយោ
- ឡ. បុព្វបទ បុព្វបទយោ
- ត. បុព្វបទហិ បុព្វបទភិ
- ច. បុព្វបទនំ
- មី. បុព្វបទហិ បុព្វបទភិ
- ឆ. បុព្វបទនំ
- ស. បុព្វបទសុ

បុញ្ញបរ [ខាងមុខនិងខាងក្រោយ] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ពហុ.

- ប. បុញ្ញបរានិ
- អា. បុញ្ញបរានិ
- ទុ. បុញ្ញបរានិ
- ត. បុញ្ញបរហិ បុញ្ញបរភិ
- ច. បុញ្ញបរានំ
- មី. បុញ្ញបរហិ បុញ្ញបរភិ
- ឆ. បុញ្ញបរានំ
- ស. បុញ្ញបរសុ

បុព្វត្ថា [ទិសខាងកើតនិងទិសខាងជើង] អការន្ត ឥត្តិលិង្គ បំបែកដូច បុញ្ញបរា ឥត្តិលិង្គ, បុព្វត្ថា [ខាងមុខនិងខាងលើ] អការន្ត បុំលិង្គ និង នបុំសកលិង្គ បំបែកដូច បុញ្ញបរ បុំ. និង នបុំ. ចំណែក អធរត្ថា [ទិសខាងក្រោមនិងទិសខាងលើ] ត. បំបែក ដូច បុញ្ញបរា ត. អធរត្ថា [ខាងក្រោមនិងខាងលើ] អការន្ត បុំលិង្គ និង នបុំសកលិង្គ បំបែកដូច បុញ្ញបរ បុំ. និង នបុំ. ។

មាសបុព្វ [ដែលមុនដោយខែ] អការន្ត បុំ. បំបែក ដូច បុរិស ទាំង ២ វចនៈ ។

មាសបុព្វា [ដែលមុនដោយខែ] អការន្ត ត. បំបែក ដូច ឥត្តិ ទាំង ២ វចនៈ ។

មាសបុព្វ [ដែលមុនដោយខែ] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច ចិត្ត ទាំង ២ វចនៈ ។

បិយបុព្វ [ដែលធ្លាប់មានអ្នកស្រឡាញ់] អការន្ត បុំ. បំបែក ដូច បុរិស ទាំង ២ វចនៈ ។

បិយបុព្វា [ដែលធ្លាប់មានអ្នកស្រឡាញ់] អការន្ត ត. បំបែក ដូច ឥត្តិ ទាំង ២ វចនៈ ។

បិយបុព្វ [ដែលធ្លាប់មានអ្នកស្រឡាញ់] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច ចិត្ត ទាំង ២ វចនៈ ។

ទក្ខិណបុព្វា [ទិសអាគ្នេយ៍] អាការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ទក្ខិណបុព្វា	ទក្ខិណបុព្វា ទក្ខិណបុព្វាយោ
អា. ទក្ខិណបុព្វេ	ទក្ខិណបុព្វា ទក្ខិណបុព្វាយោ
ឡ. ទក្ខិណបុព្វំ	ទក្ខិណបុព្វា ទក្ខិណបុព្វាយោ
ត. ទក្ខិណបុព្វាយ	ទក្ខិណបុព្វាហិ ទក្ខិណបុព្វាភិ
ច. ទក្ខិណបុព្វស្សា ទក្ខិណបុព្វាយ	ទក្ខិណបុព្វានំ
មី. ទក្ខិណបុព្វាយ	ទក្ខិណបុព្វាហិ ទក្ខិណបុព្វាភិ
ឆ. ទក្ខិណបុព្វស្សា ទក្ខិណបុព្វាយ	ទក្ខិណបុព្វានំ
ស. ទក្ខិណបុព្វស្សំ ទក្ខិណបុព្វាយំ ទក្ខិណបុព្វាយ	ទក្ខិណបុព្វសុ

ឧត្តរុបុព្វា [ទិសឦសាន] អាការន្ត ត. បំបែកដូច ទក្ខិណបុព្វា ។

យ [ន៉ា,ឯន៉ា] អាការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. យោ	យេ
ឡ. យំ	យេ
ត. យេន	យេហិ យេភិ
ច. យស្ស	យេសំ យេសានំ
មី. យស្មា យម្ពា	យេហិ យេភិ
ឆ. យស្ស	យេសំ យេសានំ
ស. យស្មី យម្ពិ	យេសុ

យា [ន៉ា,ឯន៉ា] អាការន្ត ត. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	យា	យា យាយោ
ទុ.	យំ	យា យាយោ
ត.	យាយ	យាហិ យាភិ
ច.	យស្សា យាយ	យាសំ យាសានំ
មី.	យាយ	យាហិ យាភិ
ឆ.	យស្សា យាយ	យាសំ យាសានំ
ស.	យស្សំ យាយំ	យាសុ

យ [ន៉ា,ឯន៉ា] អាការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នេះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	យំ	យានិ
ទុ.	យំ	យានិ
ត.	យេន	យេហិ យេភិ
ច.	យស្ស	យេសំ យេសានំ
មី.	យស្មា យម្ហា	យេហិ យេភិ
ឆ.	យស្ស	យេសំ យេសានំ
ស.	យស្មី យម្ហិ	យេសុ

កំណត់សម្គាល់

យ សព្វកំណត់វិធីប្រើបែបថ្មី ថា ន័រ ដើម្បីឲ្យស្របនឹង ត សព្វ ដែលប្រែថា នោះ ហើយសម្គាល់ ថា ន័រ ជាពាក្យប្រើក្នុងប្រយោគស្រប ឬ ថ្លែងសេចក្តី ចំណែក កករ សព្វជាដើម ដែលប្រែថា មួយណា ពាក្យថា ណា សំដៅដល់ ពាក្យដែលប្រើក្នុងប្រយោគសំណួរ ឬ ប្រយោគចម្ងល់ ចំណែកឯការប្រើ របស់មនុស្សទូទៅគង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅតាមទម្លាប់ ។

យោ និរុត្តិ ន សិក្ខយ្យ	សិក្ខន្តោ បិដកត្បំ
បទេ បទេ វិកង្ខយ្យ	វនេ អន្តគដោ យថា.
វ្យាករណ៍មិនសិក្សា	តែស្រវាវៀនព្រះត្រៃ
រាល់បទ តែងសង្ស័យ	ដូចដីខ្វាក់នេត្រា

យោ បុគ្គលោ បុគ្គល ន័រ, សិក្ខន្តោ នៅពេលសិក្សា, បិដកត្បំ នូវព្រះត្រៃបិដក, ន សិក្ខយ្យ មិនសិក្សា, និរុត្តិ នូវវ្យាករណ៍, សោ បុគ្គលោ បុគ្គល នោះ, វិកង្ខយ្យ តែងសង្ស័យ, បទេ បទេ ក្នុងគ្រប់ ៗ បទ, យថា បីដូច, អន្តគដោ ដីខ្វាក់, វិចរន្តោ ត្រាច់ទៅ, វនេ ក្នុងព្រៃ ។

ត [នោះ] អការន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សោ	នេ តេ
ទ.	នំ តំ	នេ តេ
គ.	នេន តេន	នេហិ នេភិ តេហិ តេភិ
ច.	អស្ស នស្ស តស្ស	នេសំ នេសានំ តេសំ តេសានំ
មី.	អស្មា នស្មា តស្មា នម្ហា តម្ហា	នេហិ នេភិ តេហិ តេភិ
ឆ.	អស្ស នស្ស តស្ស	នេសំ នេសានំ តេសំ តេសានំ
ស.	អស្មី នស្មី តស្មី នម្ហិ តម្ហិ	នេសុ តេសុ

តា [នោះ] អការន្ត តិ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	សា	នា តា នាយោ តាយោ
ទ.	នំ តំ	នា តា នាយោ តាយោ
គ.	នាយ តាយ	នាហិ នាភិ តាហិ តាភិ
ច.	តិស្សាយ តស្សាយ អស្សាយ នស្សាយ អស្សា នស្សា តិស្សា តស្សា នាយ តាយ	នាសំ នាសានំ តាសំ តាសានំ
មី.	នាយ តាយ នាហិ នាភិ តាហិ តាភិ	
ឆ.	តិស្សាយ តស្សាយ អស្សាយ នស្សាយ អស្សា នស្សា តិស្សា តស្សា នាយ តាយ	នាសំ នាសានំ តាសំ តាសានំ
ស.	អស្សំ នស្សំ តិស្សំ តស្សំ នាយំ តាយំ	នាសុ តាសុ

ត [នោះ] អការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះវ

ឯក.		ពហុ.
ប.	នំ តំ	នានិ តានិ
ទុ.	នំ តំ	នានិ តានិ
ត.	នេន តេន	នេហិ នេភិ តេហិ តេភិ
ច.	អស្ស នស្ស តស្ស	នេសំ នេសានំ តេសំ តេសានំ
មី.	អស្មា នស្មា តស្មា នម្ហា តម្ហា	នេហិ នេភិ តេហិ តេភិ
ឆ.	អស្ស នស្ស តស្ស	នេសំ នេសានំ តេសំ តេសានំ
ស.	អស្មី នស្មី តស្មី នម្ហិ តម្ហិ	នេសុ តេសុ

ឯត [ហ្នឹង,និះ,នុះ] អការន្ត បំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ឯសោ	ឯតេ
ទុ.	ឯតំ	ឯតេ
ត.	ឯតេន	ឯតេហិ ឯតេភិ
ច.	ឯតស្ស	ឯតេសំ ឯតេសានំ
មី.	ឯតស្មា ឯតម្ហា	ឯតេហិ ឯតេភិ
ឆ.	ឯតស្ស	ឯតេសំ ឯតេសានំ
ស.	ឯតស្មី ឯតម្ហិ	ឯតេសុ

ឯតា [ហ្នឹង និង នុះ] អាការន្ត ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ឯសា	ឯតា ឯតាយោ
ទុ.	ឯតំ	ឯតា ឯតាយោ
ត.	ឯតាយ	ឯតាហិ ឯតាភិ
ច.	ឯតិស្សាយ ឯតិស្សា ឯតាយ	ឯតាសំ ឯតាសានំ
មី.	ឯតាយ	ឯតាហិ ឯតាភិ
ឆ.	ឯតិស្សាយ ឯតិស្សា ឯតាយ	ឯតាសំ ឯតាសានំ
ស.	ឯតិស្សំ ឯតាយំ	ឯតាសុ

ឯត [ហ្នឹង និង នុះ] អាការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	ឯតំ	ឯតានិ
ទុ.	ឯតំ	ឯតានិ
ត.	ឯតេន	ឯតេហិ ឯតេភិ
ច.	ឯតស្ស	ឯតេសំ ឯតេសានំ
មី.	ឯតស្នា ឯតម្ហា	ឯតេហិ ឯតេភិ
ឆ.	ឯតស្ស	ឯតេសំ ឯតេសានំ
ស.	ឯតស្នី ឯតម្ហិ	ឯតេសុ

តម [នេះ] អការន្ត បុំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អយំ	តមេ
ទុ.	តមំ	តមេ
ត.	អនេន តមិនា	ឯហិ ឯភិ តមេហិ តមេភិ
ច.	អស្ស តមស្ស	ឯសំ ឯសានំ តមេសំ តមេសានំ
មី.	អស្មា តមស្មា តមម្ហា	ឯហិ ឯភិ តមេហិ តមេភិ
ឆ.	អស្ស តមស្ស	ឯសំ ឯសានំ តមេសំ តមេសានំ
ស.	អស្មី តមស្មី តមម្ហិ	ឯសុ តមេសុ

តមា [នេះ] អការន្ត តិ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	អយំ	តមា តមាយោ
ទុ.	តមំ	តមា តមាយោ
ត.	តមាយ	តមាហិ តមាភិ
ច.	អស្សាយ តមិស្សាយ អស្សា តមិស្សា តមាយ	តមាសំ តមាសានំ
មី.	តមាយ	តមាហិ តមាភិ
ឆ.	អស្សាយ តមិស្សាយ អស្សា តមិស្សា តមាយ	តមាសំ តមាសានំ
ស.	អស្សំ តមិស្សំ តមិស្សា តមាយំ	តមាសុ

តម [នេះ] អការន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	តំទំ តំមំ	តំមានិ
ទុ.	តំទំ តំមំ	តំមានិ
ត.	អនេន តមិនា	ឯហិ ឯភិ តមេហិ តមេភិ
ច.	អស្ស តមស្ស	ឯសំ ឯសានំ តមេសំ តមេសានំ
មី.	អស្មា តមស្មា តមម្ហា	ឯហិ ឯភិ តមេហិ តមេភិ
ឆ.	អស្ស តមស្ស	ឯសំ ឯសានំ តមេសំ តមេសានំ
ស.	អស្មី តមស្មី តមម្ហិ	ឯសុ តមេសុ

* * * * *

អម្ម [ឯណោះ] ឧកាវន្ត ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អសុ	អម្ម
ទ.	អម្មំ	អម្ម
ត.	អមុនា	អម្មហិ អម្មភិ អមុហិ អមុភិ
ច.	អទុស្ស អមុស្ស	អម្មសំ អម្មសានំ អមុសំ អមុសានំ
មី.	អមុម្ហា អមុស្នា	អម្មហិ អម្មភិ អមុហិ អមុភិ
ឆ.	អទុស្ស អមុស្ស	អម្មសំ អម្មសានំ អមុសំ អមុសានំ
ស.	អមុម្ហិ អមុស្ថិ	អម្មសុ អមុសុ

អម្ម [ឯណោះ] ឧកាវន្ត តិ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អសុ អសុកា អមុកា	អម្ម អមុយោ
ទ.	អម្មំ	អម្ម អមុយោ
ត.	អមុយា	អម្មហិ អម្មភិ
ច.	អមុស្សា អមុយា	អម្មសំ អម្មសានំ
មី.	អមុយា	អម្មហិ អម្មភិ
ឆ.	អមុស្សា អមុយា	អម្មសំ អម្មសានំ
ស.	អមុស្សំ អមុស្សា អមុយំ អមុយា	អម្មសុ

អម្ម [ឯណោះ] ឧកានន្ត នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	អទុំ	អម្ម អម្មនិ
ទ.	អទុំ	អម្ម អម្មនិ
ត.	អមុនា	អម្មហិ អម្មភិ អម្មហិ អម្មភិ
ច.	អទុស្ស អមុស្ស	អម្មសំ អម្មសានំ អម្មសំ អម្មសានំ
មី.	អមុស្មា អមុម្ហា	អម្មហិ អម្មភិ អម្មហិ អម្មភិ
ឆ.	អទុស្ស អមុស្ស	អម្មសំ អម្មសានំ អម្មសំ អម្មសានំ
ស.	អមុស្មី អមុម្ហិ	អម្មសុ អម្មសុ

កី [អ៊ី,ស្មី,អ្នកណា] ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	កោ	កេ
ទ.	កំ	កេ
ត.	កេន	កេហិ កេភិ
ច.	កស្ស កិស្ស	កេសំ កេសានំ
មី.	កស្មា កម្ហា	កេហិ កេភិ
ឆ.	កស្ស កិស្ស	កេសំ កេសានំ
ស.	កស្មី កិស្មី កម្ហិ កិម្ហិ	កេសុ

កី [អ៊ី,ស៊ី,អ្នកណា] ត. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	កា	កា កាយោ
ទ.	កំ	កា កាយោ
ត.	កាយ	កាហិ កាភិ
ច.	កស្សា កាយ	កាសំ កាសានំ
មី.	កាយ	កាហិ កាភិ
ឆ.	កស្សា កាយ	កាសំ កាសានំ
ស.	កស្សំ កាយំ	កាសុ

កី [អ៊ី,ស៊ី] នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	កី	កានិ
ទ.	កី	កានិ
ត.	កេន	កេហិ កេភិ
ច.	កស្ស កិស្ស	កេសំ កេសានំ
មី.	កស្មា កម្ពា	កេហិ កេភិ
ឆ.	កស្ស កិស្ស	កេសំ កេសានំ
ស.	កស្មី កិស្មី កម្ពិ កិម្ពិ	កេសុ

ក៏ សព្វមាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្តីមួយ,អ្នកនាំមួយ] ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	កោចិ	កេចិ
ទុ.	កញ្ជិ	កេចិ
ត.	កេនចិ	កេហិចិ
ច.	កស្សចិ	កេសញ្ជិ
មី.	កស្មាចិ	កេហិចិ
ឆ.	កស្សចិ	កេសញ្ជិ
ស.	កស្មិញ្ជិ កិស្មិញ្ជិ	កេសុចិ

ក៏ សព្វមាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្តីមួយ,អ្នកណាមួយ] ឥ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	កាចិ	កាចិ
ទុ.	កញ្ជិ	កាចិ
ត.	កាយចិ	កាហិចិ
ច.	កស្សាចិ កាយចិ	កាសញ្ជិ
មី.	កាយចិ	កាហិចិ
ឆ.	កស្សាចិ កាយចិ	កាសញ្ជិ
ស.	កាសញ្ជិ កាយញ្ជិ	កាសុចិ

ក៏ មាន ចិ ខាងចុង [អ្វីមួយ,ស្មើមួយ,អ្នកនាំមួយ] នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	កិញ្ចិ	កានិចិ
ឡ.	កិញ្ចិ	កានិចិ
ត.	កេនចិ	កេហិចិ
ច.	កស្សចិ	កេសញ្ចិ
មី.	កស្មាចិ	កេហិចិ
ឆ.	កស្សចិ	កេសញ្ចិ
ស.	កស្មិញ្ចិ កិស្មិញ្ចិ	កេសុចិ

ក៏ សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [ណានីមួយ,ទាំងអស់] ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.		ពហុ.
ប.	យោ កោចិ	យេ កេចិ
ឡ.	យំ កញ្ចិ	យេ កេចិ
ត.	យេន កេនចិ	យេហិ កេហិចិ
ច.	យស្ស កស្សចិ	យេសំ កេសញ្ចិ
មី.	យស្មា កស្មាចិ	យេហិ កេហិចិ
ឆ.	យស្ស កស្សចិ	យេសំ កេសញ្ចិ
ស.	យស្មី កស្មិញ្ចិ,យស្មី កិស្មិញ្ចិ	យេសុ កេសុចិ

ក៏ សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [ន្តានីមួយ,ទាំងអស់] ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. យា កាចិ	យា កាចិ
ទុ. យំ កញ្ជិ	យា កាចិ
ត. យាយ កាយចិ	យាហិ កាហិចិ
ច. យស្សា កស្សាចិ យាយ កាយចិ	យាសំ កាសញ្ជិ
មី. យាយ កាយចិ	យាហិ កាហិចិ
ឆ. យស្សា កស្សាចិ យាយ កាយចិ	យាសំ កាសញ្ជិ
ស. យស្សំ កាសញ្ជិ យាយំ កាយញ្ជិ	យាសុ កាសុចិ

ក៏ សព្វមាន យ ខាងដើម ចិ ខាងចុង [ន្តានីមួយ,ទាំងអស់] នបុំ. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. យំ កិញ្ជិ	យានិ កានិចិ
ទុ. យំ កិញ្ជិ	យានិ កានិចិ
ត. យេន កេនចិ	យេហិ កេហិចិ
ច. យស្ស កស្សចិ	យេសំ កេសញ្ជិ
មី. យស្មា កស្មាចិ	យេហិ កេហិចិ
ឆ. យស្ស កស្សចិ	យេសំ កេសញ្ជិ
ស. យស្មី កស្មិញ្ជិ,យស្មី កិស្មិញ្ជិ	យេសុ កេសុចិ

ឯក [មួយ] ប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

- ឯក.
- ប. ឯកោ
- ទ. ឯកំ
- ត. ឯកេន
- ច. ឯកស្ស
- មី. ឯកស្ម ឯកម្ពា
- ឆ. ឯកស្ស
- ស. ឯកស្មី ឯកម្ពិ

ឯកា [មួយ] តំ. បំបែក ដូច្នោះ

- ឯក.
- ប. ឯកា
- ទ. ឯកំ
- ត. ឯកាយ
- ច. ឯកិស្សា ឯកាយ
- មី. ឯកាយ
- ឆ. ឯកិស្សា ឯកាយ
- ស. ឯកិស្សំ ឯកាយំ

ឯក [មួយ] នប៉ុ. បំបែក ដូច្នោះ

- ប. ឯកំ
- ទុ. ឯកំ
- ត. ឯកេន
- ច. ឯកស្ស
- មី. ឯកស្នា ឯកម្ពា
- ឆ. ឯកស្ស
- ស. ឯកស្នី ឯកម្ពិ

ឧក [ទាំងពីរ] ត្រែលិង្គ

ពហុ.

- ប. ឧកោ ឧកេ
- ទុ. ឧកោ ឧកេ
- ត. ឧកោហិ-ឧកោភិ ឧកេហិ-ឧកេភិ
- ច. ឧកិឡំ
- មី. ឧកោហិ-ឧកោភិ ឧកេហិ-ឧកេភិ
- ឆ. ឧកិឡំ
- ស. ឧកោសុ ឧកេសុ

ទ្វិ [ពីរ] ត្រែលិង្គ

ពហុ.

- ទ្វេ ទុវេ
- ទ្វេ ទុវេ
- ទ្វិហិ ទ្វិភិ
- ទ្វិឡំ ទ្វិឡំ
- ទ្វិហិ ទ្វិភិ
- ទ្វិឡំ ទ្វិឡំ
- ទ្វិសុ

តិ [បី] ពហុ.

តិ [បី] ប៉ុ.

- ប. តយោ
- ទុ. តយោ
- ត. តីហិ តីភិ
- ច. តិណ្ណំ តិណ្ណនំ
- មី. តីហិ តីភិ
- ឆ. តិណ្ណំ តិណ្ណនំ
- ស. តីសុ

តិ [បី] នប៉ុ.

- ប. តីណិ
- ទុ. តីណិ
- ត. តីហិ តីភិ
- ច. តិណ្ណំ តិណ្ណនំ
- មី. តីហិ តីភិ
- ឆ. តិណ្ណំ តិណ្ណនំ
- ស. តីសុ

តិ [បី] តិ.

- តិស្សោ
- តិស្សោ
- តីហិ តីភិ
- តិស្សនំ
- តីហិ តីភិ
- តិស្សនំ
- តីសុ

ចតុ [បួន] ប៉ុ.

- ចត្តាឆោ ចតុឆោ
- ចត្តាឆោ ចតុឆោ
- ចត្វហិ ចត្វភិ ចតុញ្ញិ
- ចតុនំ
- ចត្វហិ ចត្វភិ ចតុញ្ញិ
- ចតុនំ
- ចត្វសុ

ចតុ [បួន] ត.

ប. ចតស្សោ

ទុ. ចតស្សោ

ត. ចតុហិ ចតុភិ ចតុព្វិ

ច. ចតស្សន្នំ

មី. ចតុហិ ចតុភិ ចតុព្វិ

ឆ. ចតស្សន្នំ

ស. ចតុសុ

ចតុ [បួន] នប៉ុ.

ចត្តារិ

ចត្តារិ

ចតុហិ ចតុភិ ចតុព្វិ

ចតុន្នំ

ចតុហិ ចតុភិ ចតុព្វិ

ចតុន្នំ

ចតុសុ

បញ្ច [ប្រាំ] ត្រៃលិង្គ

ពហុ.

ប. បញ្ច

ទុ. បញ្ច

ត. បញ្ចហិ បញ្ចភិ

ច. បញ្ចន្នំ

មី. បញ្ចហិ បញ្ចភិ

ឆ. បញ្ចន្នំ

ស. បញ្ចសុ

កតិ [ប៉ុន្មាន] ត្រៃលិង្គ

ពហុ.

កតិ

កតិ

កតិហិ កតិភិ

កតិនំ

កតិហិ កតិភិ

កតិនំ

កតិសុ

ឆ [ប្រាំមួយ], សត្ត [ប្រាំពីរ], អដ្ឋ [ប្រាំបី], នវ [ប្រាំបួន], ទស [ដប់], ឯកាទស
ឯការស [ដប់មួយ], ទ្វាទស ពារស [ដប់ពីរ], តោស [ដប់បី], ចុទ្ធទស ចោទ្ធស ចតុទ្ធស [ដប់
បួន], បន្ទាស បណ្ណាស បញ្ចាទស [ដប់ប្រាំ], សោឡាស [ដប់ប្រាំមួយ], សត្តាស [ដប់ប្រាំពីរ],
អដ្ឋាស [ដប់ប្រាំបី] បំបែកដូច បញ្ច

វិសតិ [២០] ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.

- ប. វិសតិ
- អា. វិសតិ
- ឡ. វិសតិ
- ត. វិសតិយា
- ច. វិសតិយា
- មី. វិសតិយា
- ឆ. វិសតិយា
- ស. វិសតិយា វិសតិយំ

វិស [២០] ត. បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.

- ប. វិសំ
- អា. វិសំ
- ឡ. វិសំ
- ត. វិសាយ
- ច. វិសាយ
- មី. វិសាយ
- ឆ. វិសាយ
- ស. វិសាយ វិសាយំ

ឯកូនវីស, ឯកូនវីសតិ - អដ្ឋនវុតិ [១៩ ដល់ ៩៨] ប្រើជាឯកវចនៈ ឥត្តិលិង្គ តែម្យ៉ាង

ឯកូនវីស [១៩], តីស [៣០], តាលីសំ ចត្តាលីស ចុត្តាលីសំ ចោត្តាលីសំ [៤០], បណ្ណាស បញ្ញាស [៥០], បំបែក ដូច វីស ។

ឯកូនវីសតិ [១៩], តីសតិ [៣០], សត្តតិ [៧០], អសីតិ [៨០], នវុតិ [៩០], កោដិ [កោដិ] បំបែក ដូច វីសតិ ។

ឯកូនសដ្ឋី-សដ្ឋី [៥៩ ដល់ ៦០] ជា ឥត្តិលិង្គ ឯកវចនៈ បំបែក ដូច ឥត្តី ។

ឯកូនសតំ [៩៩], សត [រយ], សហស្ស [៣ាន់], និយុត ទសសហស្ស [ម៉ឺន], លក្ខសតសហស្ស [រៃន], ទសសតសហស្ស [លាន] ជានបំសកលិង្គ ពីរវចនៈ បំបែក ដូច ចិត្ត ។

សត [រយ] អការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	សតំ	សតានិ
ឡ.	សតំ	សតានិ
ត.	សតេន	សតេហិ
ច.	សតស្ស	សតានំ
មី.	សតា សតស្នា សតម្ពា	សតេហិ
ឆ.	សតស្ស	សតានំ
ស.	សតេ សតស្នី សតម្ហិ	សតេសុ

សព្វបកតិសង្ខាដែលលើសរយឡើងទៅ

វីសំ សតំ [១២០], វីសំ សហស្សំ [១០២០], វីសំ សតសហស្សំ [១០០០២០], នវុតំ សតំ [១៩០], នវុតំ សហស្សំ [១០៩០], ចត្តាលីសំ សតំ [១៤០], ចត្តាលីសំ សហស្សំ [១០៤០], បញ្ញាសំ សតំ [១៥០], បញ្ញាសំ សហស្សំ [១០៥០], ឯកាទសំ សតំ [១១១], ឯកាទសំ សហស្សំ [១០១១] ។

អលិង្គនាម

តម្លៃ [ព្រះអង្គ, លោក, អ្នក, ឯង] ត្រៃលិង្គ បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. ត្វំ ត្វំ	តម្លៃ វោ
ទុ. ត្វំ តំ ត្វំ ត្វំ	តម្លាក់ តម្លៃ វោ
ត. តយា ត្វយា តេ	តម្លៃហិ តម្លៃភិ វោ
ច. តម្លំ តវ តម្លំ តេ តម្លំ	តម្លាក់ វោ
មី. តយា	តម្លៃហិ តម្លៃភិ
ឆ. តម្លំ តវ តម្លំ តេ តម្លំ	តម្លាក់ វោ
ស. ត្វយិ តយិ	តម្លៃសុ

អម្លៃ [អាត្មា, ខ្ញុំ, កូរណា, យើង] ត្រៃលិង្គ បំបែក ដូច្នោះ

ឯក.	ពហុ.
ប. អហំ	មយំ អម្លៃ នោ
ទុ. មមំ មំ	អម្លាក់ អម្លៃ នោ
ត. មយា មេ	អម្លៃហិ អម្លៃភិ នោ
ច. អម្លំ មម មយំ មមំ មេ អម្លំ	អម្លាក់ អស្មាក់ នោ
មី. មយា	អម្លៃហិ អម្លៃភិ
ឆ. អម្លំ មម មយំ មមំ មេ អម្លំ	អម្លាក់ អស្មាក់ នោ
ស. មយិ	អម្លៃសុ

ឧបនគរ [ទីជិតនគរ] អការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.	ពហុ.
ប.	ឧបនគរំ	ឧបនគរំ
អា.	ឧបនគរំ	ឧបនគរំ
ទុ.	ឧបនគរំ	ឧបនគរំ
ត.	ឧបនគរំ ឧបនគរេន	ឧបនគរំ ឧបនគរេហិ
ច.	ឧបនគរំ	ឧបនគរំ
មី.	ឧបនគរា ឧបនគរស្នា ឧបនគរម្ពា	ឧបនគរេហិ
ឆ.	ឧបនគរំ ឧបនគរស្ស	ឧបនគរំ ឧបនគរានំ
ស.	ឧបនគរំ ឧបនគរស្នី ឧបនគរម្ហិ	ឧបនគរំ ឧបនគរេសុ

តិលោក [ត្រៃតិលោក] អការន្ត នបំ. បំបែក ដូច្នោះ

	ឯក.
ប.	តិលោកំ
អា.	តិលោក
ទុ.	តិលោកំ
ត.	តិលោកេន
ច.	តិលោកស្ស
មី.	តិលោកា តិលោកស្នា តិលោកម្ពា
ឆ.	តិលោកស្ស
ស.	តិលោកេ តិលោកស្នី តិលោកម្ហិ

វាក្យសម្ពន្ធ (សម្រាប់ទន្លេញ)

* * * * *

១. បឋមាវិភក្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងកិរិយា)

១. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគកត្តាចក ហៅថា សយកត្តា, សុទ្ធកត្តា ឬ វត្តកត្តា ។
២. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគហេតុកត្តាចក ហៅថា ហេតុកត្តា ឬ ការិតកត្តា ។
៣. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគពួកភូជាតុ ហៅថា បកតិកត្តា ឬ សយកត្តា ជាដើម ។
៤. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគកម្មវាចកនិងហេតុកម្មវាចក ហៅថា វត្តកម្មៈ ។
៥. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគគ្មានកិរិយាប្រយោគ ហៅថា លិង្គត្តៈ ។
៦. ជាប្រធានរបស់ប្រយោគឧបមាលិង្គត្ត ហៅថា ឧបមាលិង្គត្តៈ ។
៧. តុំ បច្ច័យចុះក្នុងន័យបឋមាវិភក្តិ ហៅថា តុមត្តកត្តា ។
៨. ប្រែថា “ឲ្យជា” ហៅថា វិភតិកម្មៈ ។
៩. ប្រែថា “ថាជា” ហៅថា សម្ភាវនា ។

២. ទុតិយាវិភក្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងកិរិយា / នាម / អព្យយសព្ទ)

១. ប្រែថា នូវ ហៅថា អវត្តកម្មៈ ។
២. ប្រែថា កាន់ ហៅថា សម្ភាបុណីយកម្ម ។
៣. ប្រែថា ញាំង ហៅថា ការិតកម្ម ។
៤. ប្រែថា អស់,រហូត, អស់រយៈ ហៅថា អច្ឆន្តសំយោគ ។
៥. ប្រែថា នឹង,ចំពោះ ហៅថា អកថិតកម្ម ។
៦. ប្រែមិនចេញសំនៀងធ្លាក់ នៅមុខកិរិយា ហៅថា កិរិយាវិសេសនៈ ។
៧. ប្រែថា ឲ្យជា ហៅថា វិភតិកម្ម ។
៨. ប្រែថា ថាជា ហៅថា សម្ភាវនា ។
៩. ចុះក្នុងន័យតតិយាវិភក្តិ ហៅថា ទុតិយាករណ ។
១០. ចុះក្នុងន័យបញ្ជីវិភក្តិ ហៅថា ទុតិយាអបាទាន ។
១១. ចុះក្នុងន័យឆដ្ឋីវិភក្តិ ហៅថា ទុតិយាសម្ពន្ធ ។
១២. ចុះក្នុងន័យសត្តមីវិភក្តិ ហៅថា ទុតិយាអាធារ ឬ ទុតិយាកាលសត្តមី ។

៣. តតិយាវិភក្តិ (សម្ពន្ធចូលនឹងនាម / កិរិយា / និបាត)

- ១. ប្រែថា ដោយ,នឹង ហៅថា ករណៈ ។
- ២. ប្រែថា ដោយនូវ,តាម,តាមរយៈ,ខាង,ផ្លូវ ហៅថា តតិយាវិសេសនៈ ។
- ៣. ប្រែថា គឺ, ដែល, ត្រូវ,ត្រូវបាន ហៅថា អនភិហិតកត្តា ឬ អវុត្តកត្តា ។
- ៤. ប្រែថា ហេតុ ព្រោះ ព្រោះតែ ហៅថា ហេតុ ។
- ៥. ប្រែថា មាន (ចូលបទនាម) ដោយទាំង ដោយមាន (ចូលកិរិយា) ហៅថា ឥត្តម្ពុតៈ ។
- ៦. ប្រែថា នឹង (ចូល សហ ឬ សទ្ធិ ស័ព្ទ) ហៅថា សហត្តតតិយា ។
- ៧. ចុះក្នុងន័យបឋមវិភក្តិ ហៅថា បឋមបច្ចុត្តៈ ។
- ៨. ចុះក្នុងន័យទុតិយាវិភក្តិ ហៅថា តតិយាកម្មៈ ។
- ៩. ចុះក្នុងន័យបញ្ចមវិភក្តិ ហៅថា តតិយាអបាទានៈ ។
- ១០. ចុះក្នុងន័យសត្តមវិភក្តិ ហៅថា តតិយាអាធារៈ ឬ តតិយាកាលសត្តមី ។

៤. ចតុត្តិវិភក្តិ (សម្ពន្ធចូលកិរិយា / នាម)

- ១. ប្រែថា ដល់ ដើម្បី បម្រុង នឹង ចំពោះ សម្រាប់ ហៅថា សម្បទានៈ ។
- ២. ចុះក្នុងន័យទុតិយាវិភក្តិ ហៅថា ចតុត្តិកម្មៈ ។
- ៣. ចុះក្នុងសត្តមវិភក្តិ ហៅថា ចតុត្តិអាធារៈ ។
- ៤. តវំ តុវំ និង តុំ បច្ច័យ ចុះក្នុងន័យចតុត្តិវិភក្តិ ហៅថា តុមត្តសម្បទានៈ ។

៥. បញ្ចមីរិកត្តិ (សម្ពន្ធចូលកិរិយា / នាម)

- ១. ប្រែថា អំពី ចាក ជាង ហៅថា អបាទានៈ ។
- ២. ប្រែថា ហេតុ ព្រោះ ព្រោះតែ ហៅថា ហេតុ ។
- ៣. ចុះក្នុងន័យទុតិយារិកត្តិ ហៅថា បញ្ចមីកម្មៈ ។
- ៤. ចុះក្នុងន័យតតិយារិកត្តិ ហៅថា បញ្ចមីករណៈ ។
- ១០. ចុះក្នុងន័យសត្តមីរិកត្តិ ហៅថា បញ្ចមីអាធារៈ ។

៦. ឆដ្ឋីរិកត្តិ (សម្ពន្ធចូលនាម)

- ១. ប្រែថា នៃ, របស់ ទាក់ទងភាពជាម្ចាស់ ហៅថា សាមីសម្ពន្ធៈ ។
- ២. ប្រែថា នៃ ទាក់ទងការៈ ឬ ទង្វើ ហៅថា ភាវាទិសម្ពន្ធៈ ។
- ៣. ប្រែថា នៃ ទាក់ទងពួក ក្រុម បន ហ្វូង ហៅថា សមូហសម្ពន្ធៈ ។
- ៤. ប្រែថា ជំនុំ ចំណោម ហៅថា និទ្ធារណៈ ។
- ៥. ប្រែថា កាល កាលដែល ហៅថា អនាទរៈ ។
- ៦. ចុះក្នុងន័យទុតិយារិកត្តិ ហៅថា ឆដ្ឋីកម្មៈ ។
- ៧. ចុះក្នុងន័យតតិយារិកត្តិ ហៅថា ឆដ្ឋីករណ ឬ ឆដ្ឋីអនភិហិតកត្តា ។
- ៨. ចុះក្នុងន័យបញ្ចមីរិកត្តិ ហៅថា ឆដ្ឋីអបាទានៈ ។
- ៩. ចុះក្នុងន័យសត្តមីរិកត្តិ ហៅថា ឆដ្ឋីអាធារៈ ។

៧. សត្តមីរិកត្តិ (សម្ពន្ធចូលនាម / កិរិយា)

- ១. ប្រែថា ក្នុង ជាទីកំបាំង ហៅថា បដិច្ចន្ទាធារៈ ។
- ២. ប្រែថា ក្នុង ជាទីជ្រែកជ្រាប ឬ លាយចូលគ្នា ហៅថា ព្យាបិកាធារៈ ។
- ៣. ប្រែថា ក្នុង ជាទីអាស្រ័យនៅ ហៅថា វិសយាធារៈ ។
- ៤. ប្រែថា ទៀប ជិត ក្បែរ ជាទីជិតខាង ហៅថា សមីបាធារៈ ។
- ៥. ប្រែថា ព្វដំ លើ ឯ ត្រង់ ជាទីទទួលទ្រ ហៅថា ឧបសិលេសិកាធារៈ ។
- ៦. ប្រែថា ក្នុង នៅ នា ជាពេលវេលា ហៅថា កាលសត្តមី ។
- ៧. ប្រែថា នាកាល កាលបើ ជាប្រធានក្នុងប្រយោគជ្រែក ហៅថា លក្ខណៈ ។
- ៨. ប្រែថា និមិត្ត ត្បិត ត្បិតព្រោះ ជាហេតុនៃទង្វើ ហៅថា និមិត្តសត្តមី ។

- ៩. ប្រែថា បណ្តា ក្នុងចំណោម ជាទីផ្តុំគ្នាដែលត្រូវញែកចេញ ហៅថា និទ្ទារណៈ ។
- ១០. ចុះក្នុងន័យបឋមវិភក្តិ ហៅថា សត្តមីបច្ចុត្តៈ ។
- ១១. ចុះក្នុងន័យទុតិយវិភក្តិ ហៅថា សត្តមីកម្មៈ ។
- ១២. ចុះក្នុងន័យតតិយវិភក្តិ ហៅថា សត្តមីករណៈ ឬ សត្តមីអនភិហិតកត្តា ។
- ១៣. ចុះក្នុងន័យចតុត្តិវិភក្តិ ហៅថា សត្តមីសម្បទានៈ ។
- ១៤. ចុះក្នុងន័យបញ្ចមីវិភក្តិ ហៅថា សត្តមីអបាទានៈ ។
- ១៥. សម្ពន្ធចូលនាម ហៅថា ភិទ្ទាធារៈ ។

វិធីសម្ពន្ធ

- ១. អាណបនៈ ។
- ២. និបាតដើមសេចក្តី / កាលសត្តមី ។
- ៣. បទវិសេសនៈរបស់ប្រធាន ។
- ៤. ប្រធាន ។
- ៥. កិរិយាយុប្រយោគ ។
- ៦. ក្រៅពីនេះ សម្ពន្ធពីមុខទៅក្រោយរហូតដល់ចប់ប្រយោគ ។

ពាក្យសម្រាប់សម្ពន្ធ

- ១. “របស់” ប្រើជាមួយ វិសេសនៈ អព្ពន្ធកិរិយា និង ឥត្តម្ពតៈ ។
- ២. “ចូលនឹង” ប្រើជាមួយ បិសព្វ វាសព្វ អបិសព្វ ឯវសព្វ នាម-សព្វ សហត្តតតិយា ។
- ៣. ក្រៅពីនេះ ប្រើពាក្យថា “ក្នុង” ទាំងអស់ ។

សម្ពន្ធក្រឹត្យយ៉ាង

១. កត្តាចក្រ:

១.១ សូទៅ ឱទ្ធនំ បចតិ. រឺចុងកៅ រមែងចម្អិន នូវបាយ ។

សម្ពន្ធមាលា

សូទៅ សយកត្តា ក្នុង បចតិ ។
 បចតិ អាខ្យាតបទ កត្តាចក្រ: ។
 ឱទ្ធនំ អវុត្តកម្ម: ក្នុង បចតិ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

សូទៅ វុត្តកត្តាដែលត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាចក្រ: គឺ តិ វិភត្តិ ក្នុង បចតិ ពោលដល់ ។
 បចតិ អាខ្យាតកិរិយាចក្រ: ដែលពោលដល់កត្តានោះ ។
 ឱទ្ធនំ អវុត្តកម្ម: ដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាចក្រ: គឺ តិ វិភត្តិ ក្នុង បចតិ ពោលដល់ ។
 បចតិ អាខ្យាតកិរិយាចក្រ: ដែលមិនពោលដល់អវុត្តកម្ម:នោះ ។

១.២ បុរិសោ មត្តំ គច្ឆតិ. រឺបុរស រមែងទៅ កាន់ជួរ ។

សម្ពន្ធមាលា

បុរិសោ សយកត្តា ក្នុង គច្ឆតិ ។
 គច្ឆតិ អាខ្យាតបទ កត្តាចក្រ ។
 មត្តំ សម្មាបុរណីយកម្ម: ក្នុង គច្ឆតិ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

បុរិសោ វុត្តកត្តាដែលត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាចក្រ: គឺ តិ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆតិ ពោលដល់ ។
 គច្ឆតិ អាខ្យាតកិរិយាចក្រ: ដែលពោលដល់កត្តានោះ ។
 មត្តំ អវុត្តកម្ម: ដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាចក្រ: គឺ តិ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆតិ ពោលដល់ ។
 គច្ឆតិ អាខ្យាតកិរិយាចក្រ: ដែលមិនពោលដល់អវុត្តកម្ម:នោះ ។

សម្ពន្ធក្រឹមយ៉ាង

២. កម្មវាចកៈ

១.១ សូទេន ឱទនោ បច្ចុតេ. វិបាយ ត្រូវបានចុងភៅ រមែងចម្អិន ។

សម្ពន្ធមាលា

សូទេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង បច្ចុតេ ។

បច្ចុតេ អាខ្យាតបទ កម្មវាចកៈ ។

ឱទនោ វុត្តកម្មៈ ក្នុង បច្ចុតេ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

សូទេន អនភិហិតកត្តាដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង បច្ចុតេ ពោលដល់

បច្ចុតេ អាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ ដែលមិនពោលដល់អនភិហិតកត្តានោះ ។

ឱទនោ វុត្តកម្មៈ ដែលត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង បច្ចុតេ ពោលដល់ ។

បច្ចុតេ អាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ ដែលពោលដល់វុត្តកម្មៈនោះ ។

១.២ បុរិសេន មគ្គោ គច្ឆិយតេ. វិជ្ជុវ គឺបុរស រមែងទៅ ។

សម្ពន្ធមាលា

បុរិសេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង គច្ឆិយតេ ។

គច្ឆិយតេ អាខ្យាតបទ កម្មវាចកៈ ។

មគ្គោ វុត្តកម្មៈ ក្នុង គច្ឆិយតេ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

បុរិសេន អនភិហិតកត្តាដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆិយតេ ពោលដល់

គច្ឆិយតេ អាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ ដែលមិនពោលដល់អនភិហិតកត្តានោះ ។

មគ្គោ វុត្តកម្មៈ ដែលត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆិយតេ ពោលដល់ ។

គច្ឆិយតេ អាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ ដែលពោលដល់វុត្តកម្មៈនោះ ។

៣. ហេតុកត្តាចក្រ:

២.១ សាមិកោ សូទំ ឱទនំ បាចេតិ. រីចៅហ្វាយ ញ៉ាំងចុងកៅ រមែងឲ្យចម្អិន នូវបាយ ។

សម្ពន្ធមាលា

- សាមិកោ ហេតុកត្តា ក្នុង បាចេតិ ។
- បាចេតិ អាខ្យាតបទ ហេតុកត្តាចក្រ: ។
- សូទំ ការិតកម្ម: ក្នុង បាចេតិ ។
- ឱទនំ អវុត្តកម្ម: ក្នុង បាចេតិ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

- សាមិកោ ហេតុកត្តា ក្នុង បាចេតិ ។
- បាចេតិ អាខ្យាតបទ ហេតុកត្តាចក្រ: ។
- សូទំ ការិតកម្ម: របស់ ណោ បច្ច័យ ក្នុង បាចេតិ ។
- ឱទនំ ធាតុកម្ម: របស់ បច ធាតុ ក្នុង បាចេតិ ។

២.២ សាមិកោ បុរិសំ គាមំ គច្ឆាបេតិ. រីចៅហ្វាយ ញ៉ាំងបុរស រមែងឲ្យទៅ កាន់ភូមិ ។

សម្ពន្ធមាលា

- សាមិកោ ហេតុកត្តា ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។
- គច្ឆាបេតិ អាខ្យាតបទ ហេតុកត្តាចក្រ: ។
- បុរិសំ ការិតកម្ម: ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។
- គាមំ សម្បាបុណិយកម្ម: ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

- សាមិកោ ហេតុកត្តា ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។
- គច្ឆាបេតិ អាខ្យាតបទ ហេតុកត្តាចក្រ: ។
- បុរិសំ ការិតកម្ម: របស់ ណាបេ បច្ច័យ ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។
- គាមំ ធាតុកម្ម: របស់ គមុ ធាតុ ក្នុង គច្ឆាបេតិ ។

៤. ហេតុកម្មវាចកៈ

៤.១ សាមិកេន សូទោ ឱទនំ បាចាបីយតេ. វិចុងភោ ត្រូវបានចៅហ្វាយ រមែងឲ្យចម្អិន នូវបាយ ។

សម្ពន្ធមាលា

សូទោ វុត្តកម្មៈ ក្នុង បាចាបីយតេ ។

បាចាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ។

សាមិកេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង បាចាបីយតេ ។

ឱទនំ អវុត្តកម្មៈ ក្នុង បាចាបីយតេ ។

សម្ពន្ធមហាវ័យាករណ៍

សូទោ ហេតុកម្មៈ ដែលត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង បាចាបីយតេ ពោលដល់

បាចាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ដែលពោលដល់ហេតុកម្មៈនោះ ។

សាមិកេន ហេតុកត្តារបស់ណាបេ បច្ច័យ ដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង
បាចាបីយតេ ពោលដល់ ។

បាចាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ដែលមិនពោលដល់កត្តានោះ ។

ឱទនំ ធាតុកម្មៈ របស់ បច ធាតុ ដែលមិនត្រូវបានអាខ្យាតកិរិយាវាចកៈ គឺ តេ វិភត្តិ ក្នុង
បាចាបីយតេ ពោលដល់ ។

៤.២ សាមិកេន បុរិសោ គាមំ គច្ឆាបីយតេ. រីបុរស ត្រូវបានចៅហ្វាយ រមែងឲ្យទៅ កាន់ភូមិ ។

សម្ពន្ធមាលា

- បុរិសោ វុត្តកម្មៈ ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ។
- គច្ឆាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ។
- សាមិកេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ។
- គាមំ សម្ពាបុណិយកម្មៈ ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ។

សម្ពន្ធមហាវិយាករណ៍

- បុរិសោ ហេតុកម្មៈ ដែលត្រូវបាន តេ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ពោលដល់ ។
- គច្ឆាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ដែលពោលដល់ហេតុកម្មៈនោះ ។
- សាមិកេន ហេតុកត្តារបស់ណាបេ បច្ច័យ ដែលមិនត្រូវបាន តេ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ពោលដល់
- គច្ឆាបីយតេ អាខ្យាតបទ ហេតុកម្មវាចកៈ ដែលមិនពោលដល់កត្តានោះ ។
- គាមំ ធាតុកម្មៈ របស់ គមុ ធាតុ ដែលមិនត្រូវបាន តេ វិភត្តិ ក្នុង គច្ឆាបីយតេ ពោលដល់ ។

៥. ភារវាចកៈ

៥.១ តេន ភវិតព្នំ. គឺបុគ្គលនោះ គប្បីមាន

សម្ពន្ធមាលា

តេន វិសេសនៈ របស់ បុគ្គលេន ។
បុគ្គលេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង ភវិតព្នំ ។
ភវិតព្នំ កិតបទ ភារវាចកៈ ។

សម្ពន្ធមហាវ័យាករណ៍

តេន តុល្យាធិករណវិសេសនៈ របស់ បុគ្គលេន
បុគ្គលេន តុល្យាធិករណវិសេសយៈ និង អនភិហិតកត្តា ដែលមិនត្រូវបានកិតកកិរិយាវាចកៈ គឺ តព្ព បច្ច័យ ក្នុង ភវិតព្នំ ពោលដល់ ។
ភវិតព្នំ កិតកកិរិយាវាចកៈ ដែលមិនពោលដល់អនភិហិតកត្តានោះ ។

៥.២ តេន បណ្ឌិតេន ភវិតព្នំ. គឺបុគ្គលនោះ គប្បីជា ជាបណ្ឌិត ។

សម្ពន្ធមាលា

តេន វិសេសនៈ របស់ បុគ្គលេន
បុគ្គលេន អនភិហិតកត្តា ក្នុង ភវិតព្នំ
បណ្ឌិតេន វិកតិកត្តា ក្នុង ភវិតព្នំ
ភវិតព្នំ កិតបទ ភារវាចកៈ ។

សម្ពន្ធមហាវ័យាករណ៍

តេន តុល្យាធិករណវិសេសនៈ របស់ បុគ្គលេន
បុគ្គលេន តុល្យាធិករណវិសេសយៈ និង បកតិកត្តា
បុគ្គលេន អនភិហិតកត្តាដែលមិនត្រូវបានកិតកកិរិយាវាចកៈ គឺ តព្ព បច្ច័យ ក្នុង ភវិតព្នំ ពោលដល់
ភវិតព្នំ កិតកកិរិយាវាចកៈដែលមិនពោលដល់អនភិហិតកត្តានោះ ។
បណ្ឌិតេន វិកតិកត្តា និង អនភិហិតកត្តាដែលមិនត្រូវបានកិតកកិរិយាវាចកៈ គឺ តព្ព បច្ច័យ ក្នុង ភវិតព្នំ ពោលដល់ ។

អំពីអ្នកនិពន្ធ

ព្រះមហាកិរិយ រាមដើម គឺ សុខុម រាមត្រកូល គឺ ខឹម កើតថ្ងៃទី ១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៧៥ នៅភូមិអង្គ តានូ ឃុំលាយបូរ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ញោមប្រុស ឈ្មោះ ខៀវរី និង ញោមស្រី ឈ្មោះ សួស អ៊ុន នៅអាយុ ១៥ ឆ្នាំ បានបួសជាសាមណេរនៅវត្តអង្គឈូក ហៅ វត្តតាលៀ ឃុំឧត្តមសុរិយា ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩០ ជាមួយព្រះឧបជ្ឈាយ័ ព្រះនាម មាស យ៉ុន ក្រោយមក នៅឆ្នាំ ១៩៩២ បានទៅរស់នៅឯវត្តម្រុំខាងត្បូង និង នៅឆ្នាំ ១៩៩៣ បានទៅរស់នៅនិងជួយការងារកសាងនៅវត្តម្រុំខាងជើងដែលបរិបូរដោយគ្រាប់ផ្លោងខាង ក្រោយទ្វីបខេត្តកំពង់ស្ពឺ, នៅថ្ងៃទី ១៥ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៥ បានត្រឡប់ទៅបួសជាភិក្ខុក្នុងវត្តអង្គឈូកដដែល ជាមួយនឹងព្រះឧបជ្ឈាយ័ ជោតិកោ មាស យ៉ុន បានទទួលនាមបញ្ញត្តិថា សុវណ្ណបញ្ញោ នៅឆ្នាំដដែល បាន ផ្លាស់ទៅរស់នៅនិងសិក្សាឯវត្តជោតញ្ញាណ ហៅ វត្តលើ ក្រុងព្រះសីហនុ និង ប្រឡងបានសញ្ញាបត្រពុទ្ធិកបឋម សិក្សាក្នុងនាមរបស់វត្តលើ លុះឆ្នាំ ១៩៩៦ បានផ្លាស់មករស់នៅវត្តស្ទឹងមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ ដើម្បីត្រៀម ចូលសិក្សាពុទ្ធិកអនុវិទ្យាល័យនៅវត្តសំរោងអណ្តែត ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ ១៩៩៧ បានកើតហេតុការណ៍ជម្លោះ នយោបាយឡើងនៅកណ្តាលរាជធានីភ្នំពេញ ក៏ត្រូវភៀសខ្លួនទៅរស់នៅនិងសិក្សាភាសាបាលីជាមួយនឹងមិត្ត ភក្តិឯវត្តថាតន ព្រះអារាមហ្លួង ដែលមានព្រះទេពមង្គលាចារ្យ (សមាន កិត្តិសោភណោ) ជាចៅអធិការ ឃុំ ថាតន ស្រុកមេអាយ ខេត្តឈៀងម៉ែ ប្រទេសថៃ, សិក្សាភាសាបាលីជាមួយព្រះឧទ្ទេសាចារ្យ ព្រះរាជបញ្ញាវេទី (ប៊ុនលើត ធីរានន្ទោ) ព្រះរាជវេទមនី (និមិត្ត សិខរសុវណ្ណា មហា ៩ ប្រយោគ) សិក្សាបាន ៦ ប្រយោគ, នៅ ឆ្នាំ ២០១៦ ក៏ថ្វាយបង្គំលាលោកគ្រូទៅសិក្សាភាសាបាលីបន្តនៅវត្តបួនខ្លាន ព្រះអារាមហ្លួង ដែលមានព្រះរាជន ន្ទមុនីជាចៅអធិការ និង មេគណ ខេត្តនន្ទបុរី ជាយក្រុងបាងកក រហូតបាន ៨ ប្រយោគ និង នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ បានទៅសិក្សាគម្ពីរមហាវ្យាករណ៍ ពាលាវតារ បទរូបសិទ្ធិ និង គម្ពីរដទៃទៀត ជាមួយនឹងព្រះឧទ្ទេសាចារ្យល្បី ឈ្មោះជាក់ពូលប្រាជ្ញ ២ អង្គ គឺ ព្រះមហាប្រវត្តិ ថាវចិត្តោ ហៅ ព្រះអាចារ្យ តោ និង ព្រះគន្ធសារាភិវង្ស (ព្រះ ឧត្តមបណ្ឌិត,មហា ៩ ប្រយោគ និង ធម្មាចារិយៈ) ក្នុងសម្លាក់បដិបត្តិធម៌ ស្រុកកំពែងសែន ខេត្តនគរបឋម លុះ ដល់ចុងឆ្នាំ ២០២១ ក៏បានសម្រេចចិត្តវិលត្រលប់មកប្រទេសកម្ពុជាវិញ និង រស់នៅឯវត្តបឹងព្រីង ស្រុកថ្មគោល ខេត្តបាត់ដំបង ជាមួយនឹងព្រះវិនយធរ ព្រះនាម ណាំង គ្រុយ ដែលជាព្រះចៅអធិការ បង្ហាត់បង្រៀនភាសា អង់គ្លេស ភាសាខ្មែរ និង ភាសាថៃដល់សិស្សានុសិស្សបាន ១ វស្សា ក៏ទទួលបានការនិមន្តពីព្រះតេជគុណ ភី ចិន ជាព្រះគ្រូសូត្រឆ្លង និង ព្រះសិរីភ្នំវង្ស តែម ម៉ាច ជាព្រះចៅអធិការឲ្យមកបង្រៀនភាសាបាលីនៅវត្ត រតនារាម ហៅ វត្តផ្សារកណ្តាល ក្រុងប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ហើយក៏សម្រេចចិត្តមករស់នៅនិង បង្រៀនបាលីឯវត្តផ្សារកណ្តាលនៅថ្ងៃទី ១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២២ តាមវត្តបំណងរបស់ព្រះតេជគុណទាំងពីររហូត ដល់បច្ចុប្បន្ន (២០២៣) ។

ឯកសារយោង

* * * * *

- ១. កថាយនុបត្តម្ភកៈ ភាគ ១ ព្រះសាសនសោភ័ណ ជួន ណាត គ.ស. ១៩៣២(ខ្មែរ)
- ២. បាលីវេយ្យាករណ៍ ថ្នាក់ដំបូង ព្រះពុទ្ធវង្ស សេខ នាង គ.ស. ១៩៦៨ (ខ្មែរ)
- ៣. កថាយនសូត្រ លោក ហួយ សម គ.ស. ១៩៩៩ (ខ្មែរ)
- ៤. វិយាករណ៍មូលដ្ឋាន ព្រះមហាធិតិពង្ស គ.ស. ២០០៧ (ថៃ)
- ៥. ពាលាវតារោ បាលីសុទ្ធ ព្រះធម្មកិត្តិថេរៈ គ.ស. ១៩៧៩ (ថៃ)
- ៦. ពាលាវតារមញ្ជី ភាគ ១ ព្រះគន្ធសារាភិវង្ស គ.ស. ២០១៣ (ថៃ)
- ៧. បទរូបសិទ្ធិ បាលីសុទ្ធ វត្តថាមៈអូ គ.ស. ១៩៨៣ (ថៃ)
- ៨. បទរូបសិទ្ធិមញ្ជី ព្រះគន្ធសារាភិវង្ស ប្រៃ និង អធិប្បាយ គ.ស. ២០១២ (ថៃ)
- ៩. សទ្ធីនីតិ បទមាលា ឆដ្ឋសង្កឹតិ គ.ស. ១៩៦៤ (ភូមា)
- ១០. សទ្ធីនីតិបករណ៍ បទមាលា ច្បាប់ភូមិពលោភិក្ខុ (ថៃ)
- ១១. បាឡិសិក្ខានិងសទ្ធីសង្ខេប ជនកាភិវង្ស អគ្គមហាបណ្ឌិត (ភូមា)
- ១២. សទ្ធីនីតិ បទមាលា គ.ស. ១៩២៨ (វាយ៉ាណ)
- ១៣. Pali Grammar By VITO PERNIOLA S.J. Pali Texts Society 1997
- ១៤. និរុត្តិទីបនី ព្រះញាណធនថេរៈ (ភូមា)
- ១៥. កថាយនសុត្តត្ថៈ ឬ កថាយនសុត្តនិទ្ទេសោ ព្រះសទ្ធីម្មជោតិបាលថេរៈ (ភូមា)
- ១៦. បទមាលា ហដ្ឋចិត្ត (ថៃ)

យោ និរុត្តិ ន សិក្ខេយ្យ
បទេ បទេ វិកង្ខេយ្យ

សិក្ខន្តោ បិដិកត្ថយំ
វនេ អន្ធកដោ យថា.

វ្យាករណ៍មិនសិក្សា
រាល់បទ តែងសង្ស័យ

តែស្រវាវៀនព្រះត្រៃ
ដូចដំរីខ្វាក់នេត្រា
(មោគ្គល្លានបញ្ជីកា)

ឯកក្ខំ ឯកមេកញ្ច
តស្មា ហិ បណ្ឌិតោ បោសោ

ពុទ្ធរូបសមំ សិយា
សិក្ខេយ្យ បិដិកត្ថយំ.

បណ្ឌិតគប្បីកត់ត្រាចារឹកព្រះត្រៃបិដិក ព្រោះ
អក្សរនីមួយៗ ស្មើនឹងព្រះពុទ្ធរូប ១ អង្គ ។

(ញាណោទយប្បករណ៍)